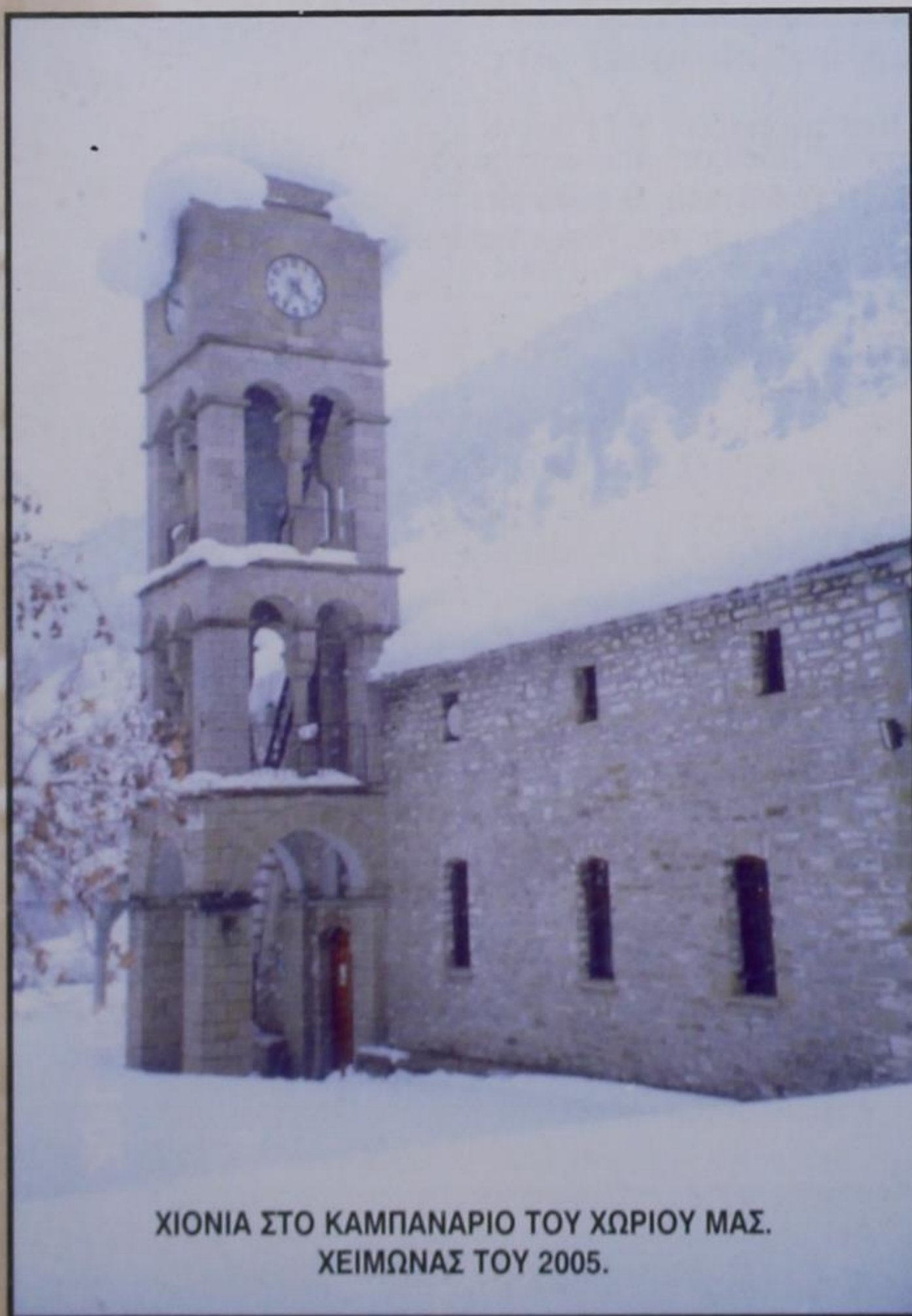

ΚΕΡΑΣΣΟΒΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κ. ΦΛΩΡΗ 3-5, 113 62 ΑΘΗΝΑ ● ΤΗΛ. - FAX: 210 - 88.27.296

ΤΕΥΧΟΣ 93 ● ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2005

ΧΙΟΝΙΑ ΣΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ.
ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΤΟΥ 2005.

Ανακοινώσεις του ΔΣ της Αδελφότητας	Σελ. 4	Απόκριες στο χωριό	Σελ. 16
Πρωτοχρονιάτικο Μήνυμα	Σελ. 5	Στιγμιότυπα από το χιονισμένο Κεράσοβο	Σελ. 17
Στου χρόνου τα γυρίσματα	Σελ. 6	Στη μνήμη της Σοφίας Δημ. Πασιά	Σελ. 18
Η δυσλεξία αντιμετωπίζεται	Σελ. 7	Κοινωνική Ζωή	Σελ. 22
Γλώσσα, το μαγικό κλειδί του πολιτισμού	Σελ. 8	Στερνό αντίο σ' αυτούς που έφυγαν	Σελ. 23
Το Δημόσιο πληρώνει τις αδικίες του	Σελ. 10	Συνδρομές και ενισχύσεις	Σελ. 27
Ο ετήσιος χορός της Αδελφότητας Αθηνών	Σελ. 12	Θέματα Υγείας - Τα χέρια μας	Σελ. 28
Νέα εκδοτική προσπάθεια	Σελ. 13	Νέα από την Αδελφότητα Ιωαννίνων	Σελ. 29
«Συναγερμός» για την Αδελφότητα	Σελ. 14	Το Εθνικό Πάρκο Βόρειας Πίνδου	Σελ. 30
Προσφορές για το χορό της Αδελφότητας	Σελ. 15	Επαγγελματικός Οδηγός	Σελ. 31

«ΚΕΡΑΣΟΒΟ»

Ιδιοκτησία - Έκδοση: Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής Κονίτσης Ιωαννίνων
Υπεύθυνος: Ο εκάστοτε Πρόεδρος της Αδελφότητας
Συντάκτης: Τάκης Σαμαράς, τηλ.: 210 - 77.70.556

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος.....:	Βασίλης Γκούτσιος	. . .τηλ.: 210 - 22.21.814
Αντιπρόεδρος.....:	Γιώργος Παπανικολάου..	τηλ.: 210 - 80.64.197
Γραμματέας.....:	Κώστας Παπανικολάου .	τηλ: 210 - 80.51.696
Ταμίας.....:	Αποστόλης Γαλάνης . . .	τηλ.: 210 - 80.21.837
Έφορος.....:	Γιώργος Παναγιώτου . .	τηλ.: 210 - 61.41.634
Υπεύθ. Πολιτιστικών...:	Ανέστης Κοταδήμος . .	τηλ: 210 - 24.80.234
Υπεύθ. Τύπου.....:	Γιάννης Στρατσιάνης .	τηλ.: 210 - 24.30.933

Θερμή παράκληση σε όσους μας στέλνουν εργασίες για δημοσίευση, τα κείμενα να είναι δακτυλογραφημένα ή με καθαρό γραφικό χαρακτήρα και μόνο από τη μία πλευρά της κόλλας. Γραπτά δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται.

Ανώνυμες επιστολές και κείμενα δεν δημοσιεύονται.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν σημαίνει ότι εκφράζουν και τις απόψεις του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΥΡΩ 10 - ΔΟΛ. ΗΠΑ 25 - ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ 30 - ΜΑΡΚΑ 35
ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής Κονίτσης
Κ. Φλώρη 3 - 5, 113 62 Αθήνα, τηλ. / fax: 210 88.27.296

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Ηπειρωτικές Εκδόσεις «Πέτρα»
Οικονόμου 32, 106 83 Αθήνα, τηλ.: 210 - 82.33.830 - Fax: 210 - 82.38.468

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ
 Ο πρόεδρος, το Δ.Σ.
 της Αδελφότητας
 Αγίας Παρασκευής
 Αττικής και
 η Σύntαξη
 του Περιοδικού μας
 για τις γιορτές του
 Πάσχα εύχονται από
 κοινού σε όλους τους
ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ -
ΤΙΣΣΕΣ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ &
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ

Τα Δ.Σ. των Αδελφοτήτων Κιάτου, Ιωαννίνων
 και του Συνεταιρισμού Κοινής Χορτονομής
 από το χωριό, απευθύνουν από κοινού και
 εύχονται σε όλους τους ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ - ΤΙΣΣΕΣ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ
ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ!
Η ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΣΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΜΑΣ!
ΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΟΠΙΤΕΣ ΜΑΣ!
ΜΑΣ ΧΑΡΙΖΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΟΜΟΡΦΟ ΠΑΣΧΑ!
ΒΡΕΘΕΙΤΕ ΣΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΤΩΝ ΓΙΟΡΤΩΝ!

Τράπεζα Αίματος

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αρχίζει προσπάθειες επαναλειτουργίας της Τράπεζας Αίματος.

Θερμά παρακαλεί όλα τα ικανά μέλη της Αδελφότητάς μας που μπορούν να δώσουν λίγο αίμα, να δηλώσουν συμμετοχή, ώστε να ξαναλειτουργήσει και πάλι η Τράπεζά μας.

Να μην ξεχνούμε το σύνθημα: "Λίγο αίμα σώζει μια ζωή συγχωριανού μας".

Ενημερώστε την Αδελφότητα προηγουμένως.

**ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ
ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ**

Μην ξεχνάτε να στείλετε τη συνδρομή σας· σ' αυτή στηρίζεται και η Αδελφότητά μας. Περιμένουμε συνεργασίες για το περιοδικό μας, όλοι μπορείτε να γράψετε κάτι, ειδικά δε από τους νέους και νέες επιστήμονες και φοιτητές.

Το χορευτικό μας σάς περιμένει!

Η Αδελφότητά μας διατηρεί παραδοσιακό Χορευτικό Όμιλο από παιδιά, νέους και νέες. Γράψτε και στείλτε τα παιδιά σας. Είναι μεγάλη τιμή και καμάρι για το χωριό μας. Πληροφορίες στη χοροδιδασκάλισσα κα Βασιλική Τέλλη - Κοντοζήση. Τηλ.: 210 - 86.20.682.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητάς μας και η Σύνταξη του Περιοδικού μας, εύχονται σε όλους τους χωριανούς μας, μόνιμους κάτοικους και απόδημους Κερασοβίτες-τισσες: Η νέα χρονιά που ανέτειλε με το 2005, να τους χαρίζει υγεία, προκοπή και οικογενειακή γαλήνη. Με το τέλος του 2004 ολοκληρώθηκε και η θητεία του Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας. Στα δύο αυτά χρόνια που διανύσαμε κατορθώσαμε και εμείς να βάλουμε ένα μικρό λιθαράκι στο οικοδόμημα της Αδελφότητάς μας. Με τις μικρές μας δυνάμεις προσπαθήσαμε και επιτύχαμε να φέρουμε σε πέρας το στέγαστρο στον ξενώνα μας, την ψευδοροφή στο μαγαζί και να επισκευάσουμε το μισοκατεστραμμένο υδροδοτικό σύστημά του.

Στον πολιτιστικό τομέα και εδώ είχαμε επιτυχίες. Οι καλοκαιρινές μας εκδηλώσεις στο χωριό μας και οι χειμερινές στην Αθήνα, ήταν ένα πραγματικό "αντάμωμα" των χωριανών μας γεμάτο χαρές, κέφια, γλέντια, γνωριμίες των μελών μας και των φίλων μας. Όλα αυτά είναι ωραία και όμορφα. Χρειάζονται, όμως, τη συμμετοχή όλων των μελών της Αδελφότητάς μας, όλοι μαζί και έκαστος χωριστά, ώστε να έχουμε το ποθούμενο αποτέλεσμα. Και εδώ τα χαλάμε, «δίνει την κλωτσιά η αγελάδα και χύνει το γάλα». Δεν υπάρχει η συμμετοχή, η συλλογική δράση.

Τα μέλη απέχουν, δεν δείχνουν το πρέπον ενδιαφέρον για τους σκοπούς της Αδελφότητάς μας, αδρανούν. Πάντα τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν

σε όλα τα δρώμενα της Αδελφότητάς μας. Και αυτά είναι κυρίως της μεσαίας και άνω ηλικίας. Απουσιάζουν οι νέοι και οι νέες του χωριού μας, το νέο αίμα των Κερασοβιτόπουλων. Το θέμα το έχουμε γράψει, ξαναγράψει, το αναλύσαμε πολλές φορές, αλλά δυστυχώς το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: η έλλειψη ενδιαφέροντος και προσφοράς. Κρίμα μεγάλο, γιατί κάποιοι άλλοι νωρίτερα από εμάς, και κάτω από πιο δύσκολες συνθήκες ζωής, κοπίασαν και μόχθησαν να ιδρύσουν και να μεγαλώσουν την Αδελφότητά μας, για την οποία καυχόμεθα, αλλά μένουμε όμως "απ' έξω", στα δρώμενα, απ' αυτήν.

Να μην κοπιάζουμε, να τα βρίσκουμε όλα έτοιμα και ωραία και το μόνο που κάνουμε είναι να ασκούμε κριτική από το "απυρόβλητο". Δεν είναι ορθά και σωστά πράγματα αυτά. Η ευθύνη είναι ΟΛΩΝ μας και θα πρέπει να δώσουμε λόγο.

Οι καιροί δεν περιμένουν, τα γεγονότα τρέχουν, οι περιστάσεις χάνονται, οι ευκαιρίες δεν επανέρχονται.

ΜΙΑ ΕΥΧΗ:

Η νέα χρονιά του 2005, που άρχισε, να μας βρει όλους τους απόδημους Κερασοβίτες-τισσες, ενωμένους και αγκαλιασμένους μέσα και γύρω από την ξακουστή Μεγάλη Κερασοβίτικη Αδελφότητά μας, το καύχημα της επαρχίας μας και της Ηπείρου γενικότερα, της βραβευμένης το 2000 από την Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος για το κοινωνικό της έργο.

Το Δ.Σ.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΤΑ ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ

Αγαπητοί χωριανοί, η Σύνταξη του Περιοδικού μας, έχει την ιδέα, μέσα στα πλαίσια της επικοινωνίας με τους χωριανούς μας, να καθιερώσει μία σελίδα με τον ανωτέρω τίτλο. Σ' αυτή τη σελίδα θα δημοσιεύονται, ανάλογα με το μέγεθός τους, 4-5 ή 6 φωτογραφίες. Προσοχή, όμως, φωτογραφίες κυρίως από τα παλιά χρόνια. Αυτό για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι-νέες του χωριού μας. Καλό θα είναι οι φωτογραφίες αυτές να αναδεικνύουν γεγονότα του χωριού μας, π.χ. πανηγύρια, γάμους, γιορτές, εκδρομές κ.τ.λ. Αρχή γίνεται από το παρόν τεύχος μας. Η Σύνταξη περιμένει φωτογραφίες.

Γιορτή στο χωριό μας το 1950-51. Διακρίνονται: Ο δάσκαλος Θωμάς Μήτσης και οι: Όλγα Σκαλωμένου, Ελένη Σελτσιώτη, Ξανθή Τέλλη, Στ. Γκουγκέτα, Βικτ. Γκουγκέτα, Στ. Παππαγιάννη, Ουρ. Γκούτσιου, Λευκ. Κοταδήμου, Χρ. Σελτσιώτης κ.ά.

Γιορτή στο "Σπίτι του παιδιού" το 1952. Διακρίνονται από δεξιά: η αρχηγός Αλίκη Καλαβρυζιώτου και οι κοπέλες από αριστερά: Σπυριδούλα Νάκου, Ευδοκία Εξάρχου, Αγαθή Γκουγκέτα, Λευκοθέα Γαλάνη, Ιφιγένεια Κυρίτση, Σπυρ. Τσούμπανου κ.ά. με τοπικές ενδυμασίες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ: Η ΔΥΣΛΕΞΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ

Γράφει η **ΚΑΤΕΡΙΝΑ Δ. ΣΑΜΑΡΑ**
Φιλολόγος Πανεπιστημίου
Αθηνών

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι, αναγνώστες του Περιοδικού μας. Με το παρόν σημείωμά μου απευθύνομαι, κυρίως, στους γονείς των παιδιών, γιατί αυτούς αφορά, αλλά και σε όλους εκείνους που είναι φίλοι της μάθησης και της γνώσης.

Το σχόλιό μου αφορά τα παιδιά με **ΔΥΣΛΕΞΙΑ**. Τρία χρόνια τώρα ασχολούμαι και με τη βοήθεια στα μαθήματα των παιδιών με δυσλεξία. Η επιστήμη σήμερα έχει προχωρήσει πάρα πολύ στο αντικείμενο αυτό και παρέχει πολλές βοήθειες στους γονείς που έχουν δυσλεκτικά παιδιά.

Όμως πρέπει να γνωρίζουν ότι η νοημοσύνη των δυσλεκτικών παιδιών είναι φυσιολογική και δεν έχουν σχέση με τα διανοητικά καθυστερημένα παιδιά.

Μερικές φορές μάλιστα, ο δείκτης νοημοσύνης των παιδιών αυτών είναι μεγαλύτερος από το δείκτη νοημοσύνης των παιδιών που δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα δυσλεξίας.

Απλώς η ανικανότητα των παιδιών στην ανάγνωση και στη γραφή, την οποία παρουσιάζει ένα στα 30 παιδιά μιας τάξης, πρέπει να αντιμετωπιστεί εγκαίρως, οπότε οι πιθανότητες να λυθεί τελείως το

πρόβλημα είναι πολύ μεγάλες.

Τις παραπάνω διευκρινίσεις για το πρόβλημα της δυσλεξίας και την αντιμετώπισή της έκαναν ειδικοί επιστήμονες στο **12ο Παγκόσμιο Συνέδριο Ψυχολογίας που έγινε στη Χαλκιδική**.

Στην Ελλάδα, όπως ανακοίνωσαν, με βάση μία πολυκεντρική μελέτη, που έγινε σε Δημοτικά Σχολεία της Θεσσαλονίκης σε ηλικία 6-13 ετών, το ποσοστό δυσλεκτικών παιδιών ήταν 3,9%, με σαφή υπεροχή στα αγόρια.

Τα αίτια της δυσλεξίας, όπως εξήγησαν οι ειδικοί, είναι η ελάχιστη εγκεφαλική δυσλειτουργία, την οποία φέρει το παιδί από τη γέννησή του. Μπορεί, όμως, να δημιουργηθεί και αργότερα, ύστερα από κάποια εγκεφαλική πάθηση, ως συνέπεια μιας εμπύρετης ή μολυσματικής ασθένειας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, εκτός από τη δυσκολία στη γραφή και στην ανάγνωση, το δυσλεκτικό παιδί μπορεί να παρουσιάσει κι άλλα συμπτώματα. Γίνεται επιθετικό, έχει τάση για απομόνωση και άλλα ψυχοσωματικά συμπτώματα, όπως εμετοί, ανορεξία, αϋπνία, νηπιακή συμπεριφορά.

Επομένως χρειάζεται επαγρύπνηση από τους γονείς για έγκαιρη διάγνωση τέτοιων συμπτωμάτων στο παιδί τους και η άμεση προσφυγή στον ειδικό επιστήμονα, ώστε να λυθεί εγκαίρως το πρόβλημα.

Γλώσσα, το μαγικό κλειδί του πολιτισμού

Γράφει η ΚΑΤΕΡΙΝΑ Δ. ΣΑΜΑΡΑ
Φιλολόγος

Για όσους το γνωρίζουν και για εκείνους του δεν το γνωρίζουν, η 21 Φεβρουαρίου έχει καθιερωθεί να είναι η Παγκόσμια Ημέρα Μητρικής Γλώσσας. Με την ευκαιρία της φετινής Ημέρας της Μητρικής Γλώσσας, οι Διευθυντές των Ινστιτούτων στην Αθήνα τεσσάρων μεγάλων Ευρωπαϊκών χωρών (με μεγάλη ιστορία και παράδοση, που όλες τους κουβαλούν έναν μεγάλο πολιτισμό), του Ισπανικού Ινστιτούτου, του Γερμανικού Ινστιτούτου, του Γαλλικού Ινστιτούτου και του Ιταλικού Ινστιτούτου, συζήτησαν όλοι μαζί για το τι είναι γλώσσα, για τη σημασία της.

- Τι είναι κατ' αρχάς γλώσσα; Ένα επικοινωνιακό εργαλείο;

Στο ερώτημα αυτό, απάντησαν, ότι δυστυχώς σήμερα έτσι βλέπουμε τη γλώσσα, ως ένα επικοινωνιακό εργαλείο, αναγνωρίζουμε μόνο τη χρηστική και λειτουργική της αξία, ενώ είναι μία πλήρης ανθρώπινη έκφραση, και όχι μόνο ένας τρόπος επικοινωνίας, αλλά και μετάδοσης των συναισθημάτων και της σκέψης. Γι' αυτό και η γλώσσα των άλλων δεν είναι δεδομένη, πρέπει να την κατακτήσουμε με τον τρόπο της σκέψης και τις αξίες των ανθρώπων που τη μιλάνε. Η γλώσσα είναι η είσοδος σε διαφορετικές κουλτούρες (πολιτισμούς), σε διαφορετικούς τρόπους σκέψης.

Στην ουσία δεν μπορείς να προσεγγίσεις έναν λαό αν δεν του μιλήσεις στη γλώσσα του.

Η γλώσσα είναι το μόνο πράγμα που μας κάνει πραγματικά ανθρώπους. Χωρίς ομιλία δεν είμαστε ανθρώπινα όντα. Κάθε γλώσσα κουβαλάει ένα σύστημα αξιών, έναν τρόπο που μπορεί κανείς να δει τον κόσμο. Έτσι η γλώσσα είναι πρώτα από όλα ένα κλειδί για να ανοίξει κανείς μία ή περισσότερες πόρτες και να προσεγγίσει την κουλτούρα του λαού που τη μιλάει, να κατανοήσει δηλαδή όλα όσα κάνει, λέει και σκέφτεται.

- Τι είναι για έναν λαό η μητρική γλώσσα του;

Σ' αυτό το ερώτημα οι τέσσερις διευθυντές απάντησαν: Η μητρική γλώσσα είναι το σύστημα αξιών, σκέψης, ένας τρόπος με τον οποίο αντιλαμβάνεται τον

κόσμο, το σημείο αναφοράς ενός λαού. Είναι η γλώσσα που ενώνει, δένει, συναισθηματικά και ψυχικά, έναν λαό, δηλαδή αυτό που καθορίζει την ταυτότητά του, το σημάδι το πιο δυνατό για τον αυτοπροσδιορισμό του. Με άλλα λόγια η μητρική γλώσσα είναι αυτό ακριβώς, η γλώσσα της μάνας μας, με τα τραγούδια, με τις ιστορίες, με τις ιδιομορφίες, τους ιδιωτισμούς, τις εκφράσεις, τα λογοπαίγνια. Όλα αυτά, και άλλα, είναι η μητρική γλώσσα, που δεν μπορείς να την ανταλλάξεις με τίποτα στον κόσμο. Είναι αναπόσπαστο κομμάτι του εαυτού μας.

**- Σήμερα κυριαρχεί
η αγγλική γλώσσα;**

Στο ερώτημα αυτό, η απάντηση ήταν ότι όντως διεθνής γλώσσα είναι η αγγλική, σε μία εποχή που λόγω της παγκοσμιοποίησης, όλα μεταδίδονται πιο γρήγορα και εύκολα. Οι περισσότεροι μαθαίνουν αγγλικά, πολλοί είναι αυτοί που μαθαίνουν μόνο αγγλικά, εκτός από τη μητρική τους γλώσσα. Το φαινόμενο αυτό μπορεί να έχει πολιτιστικές συνέπειες: οδηγούμαστε, ίσως, σιγά-σιγά, σε μια γλώσσα και κατ' επέκταση σε πολιτιστική ομοιομορφία.

Μόνο μία ξένη γλώσσα δεν είναι αρκετή, ιδιαίτερα σήμερα, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης. ΜΟΝΟ διατηρώντας τον τεράστιο γλωσσικό μας πλούτο δεν θα χάσουμε την ταυτότητά μας και θα επιβιώσει η τεράστια πολιτιστική μας κληρονομιά, κάτι που όλοι έχουμε συνειδητοποιήσει στην Ευρώπη. Αυτό αποδεικνύει και η πολιτική της Ε.Ε., δηλαδή το ότι όλες οι γλώσσες, και των 25 μελών-κρατών, είναι επίσημες γλώσσες της Ε.Ε.

**- Τι γίνεται με
τις μικρές γλώσσες;**

Στο ερώτημα αυτό, τα πράγματα δεν είναι και πολύ ευχάριστα. Είναι πολύ εύκολο να εξαφανισθούν αυτές οι μικρές γλώσσες, όταν μάλιστα δεν έχουν γραφή. Κάθε χρόνο δεκάδες γλώσσες εξαφανίζονται, π.χ. στο Μεξικό υπήρχαν εκατοντάδες ινδιάνικες γλώσσες, από τις οποίες ελάχιστες μιλιούνται σήμερα. Για τις γλώσσες των μειονοτήτων στην Ευρώπη απαντήσαν ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος, π.χ. καταλανικά, βασκικά, γαλικιανά, να χαθούν.

Η παγκοσμιοποίηση στις ημέρες μας όντως υποβίβασε πολλές γλώσσες, αλλά το θέμα είναι σύνθετο και οφείλεται σε παράγοντες οικονομικο-κοινωνικο-πολιτικούς. Μερίδιο ευθύνης φέρνουν και οι διεθνείς οργανισμοί, όπως η UNESCO, οι οποίοι πρέπει να ασχοληθούν σοβαρά με το φαινόμενο της εξαφάνισης των γλωσσών. Αν αφιερώνονταν στον πολιτισμό και στις γλώσσες ο ίδιος προϋπολογισμός με τον στρατιωτικό, ασφαλώς η κατάσταση θα ήταν καλύτερη.

- Το περιοδικό μας αποτελεί τον συνδετικό κρίκο των απανταχού Κερασοβιτών με το όμορφο χωριό μας.
- Καταγράφει και προβάλλει την ιστορία, την παράδοση και τον πολιτισμό του.
- Ενισχύει την επικοινωνία των όπου γης Κερασοβιτών.
- Κινείται στον παλμό των φορέων του χωριού μας και αναδεικνύει τη δράση τους.
- Με τη ματιά του χθες, με τη συμμετοχή του σήμερα και με την ελπίδα του αύριο.
- «ΚΕΡΑΣΟΒΟ», ο καθρέπτης της περιοχής του Σμόλυγκα.

Το Δημόσιο πληρώνει τις αδικίες του

Επιμέλεια ΤΑΚΗ ΣΑΜΑΡΑ

Η εφημερίδα «Καθημερινή» στο φύλλο της Παρασκευής 4 Απριλίου του 1997, είχε δημοσιεύσει ένα άρθρο της Αθηνάς ΚΑΡΑΛΗ με τον πιο πάνω τίτλο. Το άρθρο αυτό αφορά μία δικαστική απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία μπορεί να έχει ευρύ πεδίο εφαρμογής για όσους έχουν υποστεί ζημιά από το Δημόσιο. Λόγω της σπουδαιότητας αυτής, κρίνεται καλό και σκόπιμο από τη Σύνταξη του Περιοδικού μας, να δημοσιευθεί αυτούσιο το άρθρο αυτό, για γνώση όλων των ενδιαφερομένων.

Η δικαστική απόφαση αυτή αφορά τον χωριανό μας και εκλεκτό μέλος της Αδελφότητάς μας Γιώργο Απ. ΚΥΡΑΤΣΗ, που μας έδωσε το σχετικό άρθρο και τον ευχαριστούμε πολύ, ο οποίος, ως ιδιοκτήτης οικοδομής, κατέχων άδεια, ακυρώθηκε αυτή και υποχρεώθηκε σε κατεδάφιση. Με την απόφαση αυτή το Δημόσιο καταδικάστηκε να του καταβληθεί ως αποζημίωση το ποσό των 16,5 εκατ. δραχμών. Το σχετικό άρθρο έχει ως εξής:

Μια απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών ανοίγει το δρόμο για να εγείρουν αξιώσεις αποζημίωσης από το δημόσιο χιλιάδες πολίτες οι οποίοι έχουν υποστεί βλάβη από παράνομες πράξεις των οργάνων του κράτους, αλλά και νόμους που κρίνονται ως αντισυνταγματικοί.

Το δικαστήριο με την απόφασή του, υποχρεώνει το Δημόσιο να καταβάλει αποζημίωση ύψους 16,5 εκατομμυρίων δραχμών σε ιδιώτη, ο οποίος αναγκάστηκε να κατεδαφίσει το σκελετό της οικοδομής που είχε κτίσει σε ιδιόκτητο οικόπεδο, αφού κρίθηκε ως αντισυνταγματικός από το Συμβούλιο της Επικρατείας ο Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός του 1985 και ακυρώθηκε η σχετική άδεια της Πολεοδομίας.

Ο δικαστικός και νομικός κόσμος, χαρακτηρίζει ως ιδιαίτερα σημαντική την απόφαση, καθώς μπορεί να έχει ευρύ πεδίο εφαρμογής για όλους όσους έχουν υποστεί ζημιά από οικιστικούς νόμους

και τις πολεοδομικές διατάξεις της τελευταίας δεκαετίας, που έχουν κριθεί ως αντισυνταγματικοί. Ενδεικτική είναι η διαμάχη που είχε ξεσπάσει τα τελευταία χρόνια μεταξύ ΥΠΕΧΩΔΕ και Συμβουλίου της Επικρατείας, γύρω από το θέμα της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης. Το Ανώτατο Δικαστήριο έχει ουσιαστικά καταργήσει, λόγω αντισυνταγματικότητας, και τους δύο σχετικούς νόμους, αλλά και τις μεταβατικές διατάξεις, με αποτέλεσμα να σταματήσει η εφαρμογή όλων των διατάξεων περί μεταφοράς συντελεστή και να είναι στον «αέρα» εκατοντάδες οικοδομές.

Όμως μείζον πρόβλημα έχει δημιουργηθεί και με τον ΓΟΚ, καθώς πολλές διατάξεις του έχουν κριθεί ως αντισυνταγματικές και πολλές οικοδομικές άδειες έχουν ακυρωθεί, με αποτέλεσμα εκατοντάδες οικοδομές να παραμένουν μετέωρες.

Η απόφαση, όμως, του Διοικητικού Πρωτοδικείου δημιουργεί προηγούμενο

• και παρέχει τη δυνατότητα στους πολίτες να προσφύγουν κατά του Δημοσίου, ζητώντας αποζημιώσεις, ανάλογες με τη ζημία που έχουν υποστεί από τη ματαίωση των οικοδομικών εργασιών ή και την κατεδάφιση.

Η απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών εκδόθηκε με αφορμή την περίπτωση του κ. Γ. Κυράτση, ιδιοκτήτη οικοπέδου στο Χαλάνδρι. Η Πολεοδομία Αγίας Παρασκευής εξέδωσε οικοδομική άδεια για την ανέγερση τριώροφης οικοδομής και ο ιδιοκτήτης άρχισε χωματουργικές και οικοδομικές εργασίες. Σύμφωνα με την άδεια και τον ΓΟΚ του 1985 η οικοδομή εφάπτετο με το παρακείμενο κτίσμα, που ήταν μία πολυκατοικία. Οι ιδιοκτήτες της πολυκατοικίας προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο με απόφασή του ανέστειλε και στη συνέχεια ακύρωσε την οικοδομική άδεια του κ. Κυράτση, ενώ απεφάνθη ταυτόχρονα ότι η άδεια εκδόθηκε κατ' εφαρμογή νόμου που κρίθηκε αντισυνταγματικός.

Ο ιδιοκτήτης του οικοπέδου στο Χαλάνδρι αναγκάστηκε σε κατεδάφιση και σε έκδοση νέας οικοδομικής αδείας. Κα-

τέθεσε όμως και προσφυγή το 1992 στο Διοικητικό Δικαστήριο, ζητώντας ως αποζημίωση 42 εκατομμύρια δραχμές, για τη ζημία που υπέστη. Το δικαστήριο σε προδικαστική απόφαση διέταξε αποδείξεις για την ακριβή ζημία που υπέστη από την καταστροφή των εργασιών της οικοδομής του και τελικά του αναγνώρισε ως βλάβη το ποσόν των 16,5 εκατομμυρίων δραχμών.

Το δικαίωμα αποζημίωσης του πολίτη από το Δημόσιο, που ενισχύει η επίμαχη απόφαση, σύμφωνα με την ερμηνεία των ειδικών, μπορεί να προκύψει και για άλλες παράνομες πράξεις των κρατικών οργάνων. Για παράδειγμα η έλλειψη αντιπλημμυρικών έργων, που είχε τα γνωστά καταστροφικά αποτελέσματα στην Αθήνα, στην Κόρινθο αλλά και στην Ξάνθη στις μεγάλες νεροποντές, όπου εκτός από τις υλικές ζημιές, θρηνήσαμε θύματα.

Παράλειψη των οργάνων της Διοίκησης συνιστά, ακόμη, σύμφωνα με δικαστικούς και νομικούς κύκλους, και η κακοτεχνία των δρόμων, αλλά και σφάλματα γιατρών στα δημόσια νοσοκομεία, που στοιχίζουν τη ζωή των ασθενών.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 4-4-97

ΠΑΝΑΓΙΤΣΑ

Μια μέρα που κατέβαινα
Από Γιάννενα – Αθήνα
Και έτρεχα σαν τον τρελό
Με μαύρη λιμουζίνα

Για να βρεθώ στο πλάι τους
Κοντά με τα παιδιά μου
Δεν άντεχα τη μοναξιά
Με όλη την καρδιά μου

Το φρένο πάτησα σφιχτά
Περνούσε μια γριούλα

Φορούσε μαύρο φόρεμα
Κρατούσε και μαγκούρα

Και όταν έφτασα κοντά
Πάω να τη βοηθήσω
Αυτή δεν ήτανε γριά
Μα ήταν Παναγίτσα

Την πήρα απ' το χέρι της
Την πήγα στη γωνίτσα
Μου έδωσε και μια ευχή
Να πας καλή ωρίτσα

ΝΤΑΚΟΒΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

*Από το χορό της Αδελφότητάς μας.
Κυρίες, παιδιά και άκρη δεξιά ο κλαρινίστας Νίκος Φιλιππίδης.*

Το Σάββατο 5 Φεβρουαρίου 2005 στο κέντρο «KAVALLARI PALACE», το Δ.Σ. της Αδελφότητας Αθηνών, διοργάνωσε τον ετήσιο χορό και έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα.

Παρά το δυσμενές κλίμα που δημιουργήθηκε από τον αιφνίδιο θάνατο τριών συγχωριανών μας, το διήμερο πριν από το χορό, η συμμετοχή των χωριανών μας ήταν μεγάλη και αποτέλεσε ιδιαίτερη τιμή για το Δ.Σ. της Αδελφότητας Αθηνών.

Η βραδιά ξεκίνησε με την κοπή της

πρωτοχρονιάτικης πίτας. Το φλουρί έπεσε στην Αδελφότητα Αθηνών.

Την Αδελφότητα Κιάτου εκπροσώπησε ο κος **Νταγκουβάνος Ιωάννης** και τον Συνεταιρισμό του χωριού ο κος **Γαλάνης Νικόλαος**.

Τον χορό τίμησε με την παρουσία του ο βουλευτής της Ν.Δ. κος **Φούσας Αντώνης**, ο οποίος, σε σύντομο χαιρετισμό που απηύθυνε, δεσμεύτηκε να βοηθήσει για το μεγάλο πρόβλημα του χωριού μας, με το νόμο «Καποδίστρια».

Απέστειλαν τηλεγραφήματα: ο υφυ-

πουργός **Καλογιάννης Στ.**, ο βουλευτής της Ν.Δ. **Τασούλας Κ.** και ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ **Παντούλας Μ.**

Στη συνέχεια είχαμε τη βράβευση των επιτυχόντων στα Ανώτατα και Ανώτερα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας.

Ομάδα γυναικών του χωριού τραγούδησε παραδοσιακά τραγούδια. Τη σκυτάλη πήρε το χορευτικό συγκρότημα του χωριού, καθοδηγούμενο από την κα **Βασιλική Τέλλη**.

Ευχάριστη έκπληξη της βραδιάς αποτέλεσε η συμμετοχή χορευτικού φίλων της χωριανής μας **Αρετής Βασ. Παπανικολάου** με χορούς από όλη την Ελλάδα.

Ακολούθησε γλέντι με τη συμμετοχή όλων των παρευρισκομένων που κράτησε ως τις πρώτες πρωινές ώρες, συντροφιά με το χιόνι που είχε ξεκινήσει να

πέφτει από νωρίς, δίνοντας ιδιαίτερο χρώμα στη βραδιά.

Ευχαριστούμε τον κ. **Νίκο Φιλιππίδη** και την κομπανία του, που μας τίμησε και εφέτος με την παρουσία του, και με την καλλιτεχνική του δυνατότητα ικανοποίησε και καλεσμένους που δεν ήταν από το χωριό μας, παίζοντας και δικά τους τραγούδια. Ευχαριστούμε τις κυρίες **Αγαθή Σπύρου Πασσιά** και **Ελένη Γεωργίου Σιάφη** για τις πίτες της βραδιάς.

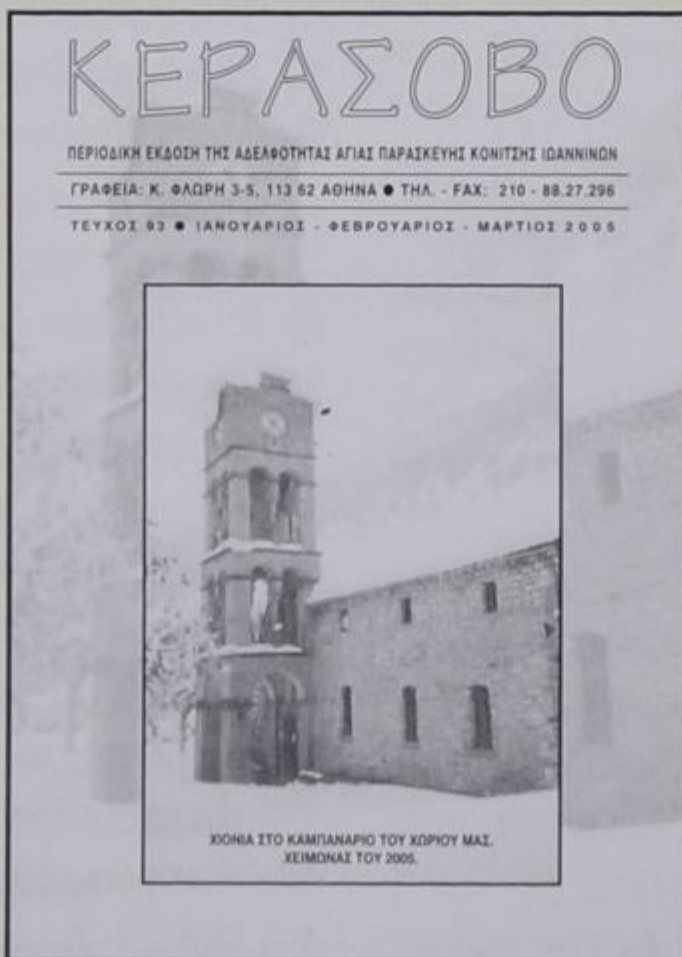
Τέλος, ευχαριστούμε την **Αρετή Κοταδήμου** για τις κάρτες και τη βοήθειά της στα έντυπα της Αδελφότητας.

Και του χρόνου με υγεία χωριανοί!!!

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΣΤΡΑΤΣΙΑΝΗΣ
Μέλος Δ.Σ.

ΣΕ ΝΕΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

Το περιοδικό μας, από το παρόν τεύχος, όπως διαπιστώνετε όλοι που το κρατάτε στα χέρια σας, περνάει σε νέα εκδοτική προσπάθεια, πιστεύουμε θετική, καθώς, με τη βοήθεια των Ηπειρωτικών Εκδόσεων «Πέτρα», καθιερώνουμε νέα σελιδοποίηση και εκμεταλλευόμαστε το χρώμα σε περισσότερες σελίδες. Βέβαια, για να γίνει αυτό, ενσωματώσαμε το εξώφυλλο σε ενιαίο σώμα με τις μέσα σελίδες. Έτσι, από τούδε και στο εξής θα έχουμε στα χέρια μας το «ΚΕΡΑΣΟΒΟ» των 32 σελίδων, με τε-

τράχρωμες τις 16 σελίδες του.

Στηριζόμαστε σε όλους τους Κερασοβίτες για να ενισχύσουμε ακόμη πιο πολύ το περιοδικό μας, το οποίο καταγράφει την ιστορία και τον πολιτισμό του χωριού μας και την προσφορά των φορέων του. Εάν η εκδοτική αυτή αναβάθμιση συνδυαστεί και με την ενίσχυση της ύλης του, τότε θα έχουμε κάνει ένα σημαντικό

βήμα στο να γίνει το «ΚΕΡΑΣΟΒΟ» ένα περιοδικό, όχι μόνο χρήσιμο για τους Κερασοβίτες, αλλά και ευρύτερα για όλο τον Ηπειρωτικό χώρο.

«Συναγερομός» για την Αδελφότητα

Αγαπητοί Συμπατριώτες,

Βλέποντας τον κίνδυνο και ανησυχώντας για την κρίση που περνάει η Αδελφότητά μας, πήρα την απόφαση να γράψω λίγες σειρές ως παλιό μέλος της.

Με μεγάλο κόπο και πολλές προσπάθειες το 1959 ξεκινήσαμε και καταφέραμε να συγκεντρώσουμε όλους τους Κερασοβίτες πατριώτες μας, που ζούσαν σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας και στο εξωτερικό.

Στην αρχή δημιουργήθηκε ένας μικρός πυρήνας 20 περίπου ατόμων και σταδιακά τα επόμενα χρόνια φθάσαμε την Αδελφότητα να αριθμεί πάνω από 600 άτομα.

Η σημερινή εικόνα όμως σε μένα προσωπικά, καθώς επίσης και σε πολλούς από εσάς, πιστεύω ότι δημιουργεί αγωνία και συναισθήματα λύπης και πόνου.

Αξίζει να αναφερθεί ότι, μετά από δύο αποτυχημένες συνελεύσεις, στην τρίτη προγραμματισμένη Γενική Συνέλευση της 7-11-2004 που καταφέραμε να έχουμε σχετική απαρτία, δεν υπήρξε δυνατότητα να βρεθούν υποψήφιοι για τη στελέχωση του Διοικητικού Συμβουλίου. Θυμάμαι ότι τα περασμένα χρόνια για να είναι κάποιος υποψήφιος για το Δ.Σ. έπρεπε να περάσει από τη δοκιμασία της επιλογής.

Η Αδελφότητα, αγαπητοί συμπατριώτες, αποτελούσε μια μεγάλη αγκαλιά για όλους μας. Έτσι και σήμερα πρέπει να λειτουργήσει ως ενιαία και μοναδική Αδελφότητα Κερασοβιτών και όχι κερματισμένη, σε τρία τμήματα (Αθήνα, Κιάτο, Ιωάννινα).

Με την ενότητα, τη δουλειά, την αγάπη, και τη βοήθεια όλων καταφέραμε πολλά. Ο Ξενώνας του χωριού αποτελεί καμάρι όλων μας.

Η Τράπεζα Αίματος ήταν παράδειγμα για

πολλούς Συλλόγους και φορείς. Οι μαζικές εκδηλώσεις της Αδελφότητας αποτελούσαν είδηση και παράδειγμα για πολιτιστικές εκδηλώσεις σε πολλούς Δήμους και Κοινότητες.

Στο χέρι μας, λοιπόν, είναι και κυρίως στη δυναμική παρουσία και συμμετοχή των νέων, οι οποίοι ως μπροστάρηδες και συνεχιστές, να ανασυγκροτήσουμε την Αδελφότητά μας. Και να την ξανακάνουμε μεγάλη και δυνατή.

Νίκος Ντακοβάνος
του Ιωάννη και της Γιαννούλας

ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΜΕΛΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ (1959 -1961)

- 1) Τζίνας Ελευθέριος
- 2) Κωνσταντινίδης Λάζαρος
- 3) Παστρομάς Κων/νος
- 4) Παστρομάς Γεώργιος
- 5) Έξαρχος Ζαχαρίας
- 6) Ζάρας Παναγιώτης
- 7) Ζάρας Φώτης
- 8) Παπανικολάου Απόστολος του Αθανασίου
- 9) Αποστόλου Απόστολος
- 10) Παπανικολάου Απόστολος
- 11) Καλούδας Χρήστος
- 12) Ντακοβάνος Νικόλαος
- 13) Κιτσάκης Βασίλειος
- 14) Νίτσας Χρήστος
- 15) Ντούλης Στράτος
- 16) Κυρίσης Δημήτριος
- 17) Κατσιαμάνης Γεώργιος
- 18) Παστρομάς Δημήτριος
- 19) Βαΐλας Δημήτριος
- 20) Κυράτσης Γεώργιος
- 21) Παπαγεωργίου Γεώργιος
- 22) Γελαδάρης Σπύρος
- 23) Ντακοβάνος Απόστολος

Προσφορές για το χορό της Αδελφότητας 2005

Κυράτσης Απόστολος του Γεωργίου	150 Ευρώ
Τσιάτσος Δημήτριος του Σπυρίδωνος	150E
Σελτσιώτης Νικόλαος και υιοί	150E
Ανώνυμος	100E
Ανώνυμος	50 E
Παναγιώτου Γεώργιος – Ζήκας Παναγιώτης	150E
Παπανικολάου Χρήστος και Κων/νος	150 E
Παπανικολάου Γεώργιος και Θεόδωρος	150 E
Ζιούλης Κων/νος – Γκουγκέτου Λεωνίδα	150 E
Αποστόλου Νικόλαος του Αποστόλη	150 E
Τζίνας Ιωάννης και Θεοδώσιος	150 E
Γκούτσιος Βασίλειος- Τσούτσης Ιωάννης	150 E
Ζιούλης Γεώργιος και Λάζαρος	150 E
Ζάρρας Ευάγγελος	150 E
Μαρτιμιανάκης Μανώλης	150 E
Τσιάτσος Δημήτριος του Αριστείδη	150 E
Ζιώγας ΑΕ	500 E
Γαλάνης Απόστολος του Οδυσσέα	150 E
ΚΕΡΑΜΟΣ	300 E
ΤΕΧΝΟΣΤΑΛ	300 E
Μανέκας Γεώργιος	150 E
Νάκος Ευάγγελος Αλεξ.	150 E
Γαλάνης Ζήσης – Ζούκας Φώτιος	T.V. 16''
Τακαριώνης Γ. και Σπουρνιάς	ένα σετ τζακιού

Τους ευχαριστούμε για τις προσφορές τους.

Απόκριες στο χωριό

Οι Αδελφότητες και ο Συνεταιρισμός, σε συνδιοργάνωση, έκαναν και φέτος την αποκριάτικη εκδήλωση στο χωριό. Είναι μία προσπάθεια πολλών ετών και προσπαθούμε να συνεχιστεί και να τη συνεχίσουν και τα παιδιά μας, δίνοντας χαρά εκεί στους μόνιμους κατοίκους. Υπήρχε άφθονο φαγητό και άσωτο κρασί.

Η εκδήλωση άρχισε με άναμμα της φωτιάς από κέδρα, χόρεψαν καρναβάλια γύρω από τη φωτιά με τα όργανα, τον αγέραστο **Ανδρέα** και την παρέα του. Μετά συνεχίστηκε στο μαγαζί της Αδελφότητας ο χορός και κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες. Οι Κερασοβίτες ξέρουν να γλεντούν σαν μια οικογένεια. Άλλο να περιγράψεις και άλλο να βρίσκεσαι σε ένα τέτοιο περιβάλλον.

Η **Ελένη Κοταδήμου** δεν ξέχασε το χάσκα και κάθε χρόνο μάς το θυμίζει. Στο τέλος είπαμε τις ευχές μας για μια Καλή Σαρακοστή και του χρόνου να είμαστε ακόμα

περισσότεροι και να αποκρέψουμε όλοι μαζί.

Ευχαριστούμε τους χωριανούς που με έξοδα δικά τους και ταλαιπωρία, χειμώνας καιρός, ήρθαν από την Αθήνα στο χωριό για να περάσουμε ένα τριήμερο μαζί. Πιστεύουμε πως όλοι έμειναν ευχαριστημένοι.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τις γυναίκες που έφτιαξαν τις λογγίτες, τις Κερασοβίτικες λογγίτες, τη **Γλυκερία Παύλου Σαμαρά**, τη **Μαρία Παπαγεωργίου** σύζυγο **Γιώργου** και τη **Σπυριδούλα Ζήκα** σύζυγο

Δημητρίου. Ευχαριστούμε τον χωριανό μας **Ανδρέα Τζίνα** που πρόσφερε δωρεάν το κρασί και το τσίπουρο.

Ευχαριστούμε τα παιδιά που και φέτος προσφέρθηκαν να κόψουν τα κέδρα και να τα μεταφέρουν, το **Δημήτρη Γελαδάρη**, το **Δημήτρη Γκουντούλη**, το **Λάμπρο Κυρίση**, το **Χρήστο Γελαδάρη**, τον **Αθανάσιος Τζίνα** (Σιώκα), το **Δημήτρη Σαμαρά** και το **Δημήτρη Ζήκα**, καθώς και τα Διοικητικά Συμβούλια.

Ο Ξενώνας στο χωριό μας με το χιόνι, τον χιονάνθρωπο και τον Βασίλη Σαμαρά.

Το σπίτι καταχιονισμένο στο χωριό μας.

Σαν κερύ στη μνήμη της βλαχούλας που εροβόλησε, Σοφίας Δημ. ΠΑΣΙΑ

Γράφει ο Γιάννης Κανναβός

Πέρασαν μήνες που η βλαχούλα εροβόλησε. Έτσι πρόωρα και αδόκητα σαν να αποκοιμήθηκε αποσταμένη. Κι όλοι ξαφνιαστήκαμε, παγώσαμε, φαρμακωθήκαμε. Κι ήταν τόσο νια, τόσο ζωντανή, ακούραστη, αεικίνητη, τόσο γενναία κι απτόητη, τόσο πεισματάρια αντιστάσεων, αντοχών, θέλησης, ελπίδας και αισιοδοξίας που θαύμαζες και εμψυχωνόσουν. Κι ήρθε το απρόσμενο κι απίστευτο, σα ζηλόφθονη μοίρα, να πονέσουμε και να κλάψουμε πολύ.

Πάλευε ακατάβλητα και το χαμόγελο αστείρευτο, αντίδοτο στους πόνους της που έκρυβε και δεν φανέρωνε. Δύσκολα ψυχολογούσες και αντιλαμβανόσουν αν υπέφερε, αφού πάντα για μελλούμενα κι ωραίους σχεδιασμούς στη ζωή θα σου μιλούσε.

Όρθια και περήφανη, αξιοπρεπής και ακιότευτη και στο ψυχορράγισμα, για να ξεγελιέσαι, να τρέφεις αυταπάτες. Αναλογίζομαι με τι προσπάθειες, οι περήφανοι και γενναίοι άνθρωποι, που σ' αυτούς συγκαταλέγεται και η Σοφία, μεταλλάσσουν συμπεριφορές, την ψυχική τους διάθεση, αποβάλλουν κινδύνους, πόνους και φόβους, υποκρίνονται συνειδητά και αληθοφανώς, για να σε ενθαρρύνουν, να πείθεις να μην ανησυχείς και τρομάζεις για ό,τι υποθέτεις πως τους συμβαίνει!

«Ναι χαρά μου, εγώ καλά είμαι, εσύ να τρως το φαγητό να μεγαλώσεις κι όταν έρθω θα σου πω για το λεοντόκαρδο και την Κοκκινοσκουφίτσα...», έλεγε στο τηλέφωνο στην εγγονή της Σοφία. Κι ήταν η ίδια λεοντόκαρδη που σε παρηγορούσε στις σκοτούρες σου αντί να την πα-

ρηγορείς, να θεατρνίζεις για στήριξη και κουράγιο της.

Αδιάλειπτο το καλαμπούρι, τα σιακάδια και πειράγματά της, για να αλλάζεις συλλογισμούς και θέματα συζήτησης. Έδειχνε ακμαία, με ανεξάντλητη δύναμη και θέληση που εξέπληττε και τους γιατρούς. «Γιατρέ μου, θα μου δώσετε άδεια κι αυτό το Σαββατοκύριακο να τελειώσω το νυφικό της κόρης μου;» έλεγε παρακλητικά και με χαμόγελο στο διευθυντή που τον αφόπλιζε από αντιρρήσεις και αύξηνε ο θαυμασμός του:

«Όταν τελειώσει ο ορός, να φύγεις και να μας φέρεις από τις ωραίες πίτες σου!», απαντούσε κι ο γιατρός. Και πήγαινε ο Μήτσος, τα παιδιά της να την πάρουν. Γέμιζε κόσμο, φωνές, μουσική και χαρά το σπίτι, σαν σε ανεπανάληπτη σύναξη κι αντάμωση. Να παίξει, να αστειευτεί με τις εγγονές, να ξενυχτάει πλάθοντας πίτες, ράβοντας το νυφικό και τα φορέματα για τα παρανυφάκια, σα να βιάζονταν περισσότερο απ' όλους, σα να μην είχε ανάγκη λίγης ανάπαυσης και ξεκούρασης.

Τη φοβόσουν, τη χαιρόσουν, την καμάρωνες στη δουλειά, στην καπατσοσύνη και στην αξιοσύνη, χειρίζονταν κάτι, δεν ησύχαζε κι έκανε και τη νύχτα μέρα να τελειώσει. Σα να μην πονούσε από τίποτα και πουθενά κι ας ήταν η πεταλούδα των ορών στη φλέβα της. Γιγαντομαχούσε αθόρυβα και κατάπινε σα φαρμάκι την πίκρα της πάθησης.

Είχε επίγνωση, όλοι και όλα παίζονταν, σαν πάλι απ' την αρχή, που είχε κερδίσει τη μάχη. Εκεί που θαρούσε πως όλα είχαν ξεπεραστεί και υπερνικηθεί, αποδείχθηκε ψευδαίσθηση και

νέα δοκιμασία άρχιζε. Εσώψυχα αντλούσε κουράγιο, δύναμη και πίστευε στο θεριό άνθρωπο που μένει ακατάβλητος, ατρόμητος και μπρος στο χειρότερο και σκληρότερο.

Όλα την απασχολούσαν περισσότερο απ' τα προβλήματα υγείας της, σαν να μην τη βασάνιζε κίνδυνος, εφιάλτης που πριόνιζε το νήμα ζωής της. Χαρακτήρας χαλύβδινος από ιδιοσυγκρασίας, ντομπροσύνης, αρετών και χαρισμάτων ανωτερότητας και περηφάνιας, ήθους και ύφους, μοιράζονταν το νοσοκομείο με το σπίτι της σαν η πιο ανυποψίαστη που ξεγελούσε τους υποψιασμένους της κατάστασής της.

Εργασιομανής και τελειομανής νοικοκυροσύνης και ακούραστη σε φιλοξενία, τραπεζώματα και περιποιήσεις, χρυσοχέρα μέχρι και στο διάλεγμα της πέτρας να χτίσει το σπίτι στο χωριό, έμοιαζε να αγωνιά για να μην υπάρξουν αναβολές κι εκκρεμότητες. Η προετοιμασία του γάμου τής Πάτρας, πέρα απ' το άγχος, την υπερένταση, την αναπτέρωνε και ηθικά, τη μεταμόρφωνε σε μια ξέγνοιαστη κι ευτυχισμένη μάνα.

Έλαμπε στην εκκλησία πλημμυρισμένη από ευτυχία. Μια ευτυχία ανυπόκριτη εμποτισμένη με δάκρυα ανείπωτης χαράς και πολυδιάστατης ευτυχίας για την ευτυχία της κόρης τους. Ευτυχία που σε όλα τα κατάφερε και πέτυχε, που μπόρεσε να βρεθεί στο γάμο με όλη την οικογένειά της. Ευτυχία που έβλεπε συγγενείς και φίλους να τη χαιρετάνε, να τη φιλάνε και να της δίνουν ολόψυχες ευχές. Ευτυχία σαν έπιασε τα νιόγαμπρα να χορέψουν κι εκείνα πιάσανε αυτήν.

Ανάλαφρη σαν αιθέρια και πλέοντας σε συνειρμούς και όνειρα, σε ωκεανούς ευδαιμονίας, χόρεψε και το δικό της τραγούδι: «Να' ταν τα νιάτα δυο φο-

ρές», με τα αποκλειστικά της τσαλίμια και φιγούρες που αστραφτοκοπούσε λάμψη και δύναμη. Χόρεψε με την ψυχή της. Τη χαιρόμασταν και καμαρώναμε περισσότερο απ' τους άλλους.

Είχαμε συγκινηθεί και δεν συγκρατήσαμε χειροκροτήματα και δάκρυα. Είναι στιγμές αυθόρμητες, στιγμές μεγάλες και μοναδικές που σε κυριεύουν ανεξέλεγκτα συναισθήματα αναγέννησης κι ενθουσιασμού κι απ' τη χαρά δεν λείπουν και τα δάκρυα. Χαιρόμασταν και καμαρώναμε το μεγαλείο μιας δικιάς μας ευτυχισμένης οικογένειας και μπήκαμε στην αλυσίδα του χορού μέχρι που ξημέρωσε.

Όλα μοιάζανε φανταστικά και τα κύματα, που πάφλαζαν δίπλα μας, έπνιγαν πόνου σκέψεις. Μια Σοφία όπως ποτέ άλλοτε. Σα να εκπλήρωνε πόθο και καημό και να επιβραβεύονταν που δεν της ξέφυγαν λεπτομέρειες. Πλούσια, στην εντέλεια όλα κι έκδηλη η ικανοποίησή της. Ξέσπασε σα διψασμένη για χορό και χαρά. Σαν το κρασί κι οι ευχές να είχαν ανεβάσει τον αιματοκρίτη και είχαν σφίξει τα κόκαλα της.

Σα να ήξερε πως ήταν ο τελευταίος χορός, η στερνή της χαρά. Γύρισε σ' όλα τα τραπέζια αγκαζέ με το Μήτσο και τσούγκρισε το ποτήρι της. Κι ήταν το τελευταίο περίχαρο αγκαζέ της με το Μήτσο, το στερνό της χαίρε σ' όλους μας. Και δεν ξανατσούγκρισε ποτήρι να πει κάτι. Όλους τους χυμούς και τις γεύσεις τους με το πιο μεθυστικό κρασί ήπιε εκείνο το βράδυ.

Κι είναι καντήλι της τώρα εκείνο το ποτήρι. Καντήλι άσβηστο, να φέγγει στις «σκηνές δικαίων» που ροβόλησε στην αιωνιότητά της και μετοίκησε απ' όλους μας. Ποια ομοιότητα και ωραιότητα «οι σκηνές δικαίων» με τη σκηνή

του σκηνίτη τσέλιγκα πατέρα της που εκεί γεννήθηκε και ύφανε τα όνειρά της, που γρέκιασαν στο Κεράσοβο ροβολώντας απ' την Τσαμουριά;

Που δούλα και καβάλα στο νιότερο άλογο με πολύχρωμες χάντρες στολισμένο κι ανάμεσα σε πλουμιστά στρωσίδια και βελέντζες είχε φτάσει στο Κεράσοβο. Ακολούθησε τη μοίρα του τσέλιγκα πατέρα της που παρά την τρυφερότητα και τη στοργή του, πρόσταζε τα παιδιά του, όπως και τα ζωντανά του. Όπου το κοπάδι γιδοπροβάτων του, εκεί και η φαμίλια του.

Σαν ξεπεζέψανε στην πλατεία και ξεμπουρμπούλαε το κεφαλάκι της, απ' το κεντητό μαντήλι πρόβαλε ένα προσωπάκι, σαν σαστισμένου αγγελοφερμένου πλάσματος μαζί με την ομορφιά των χαϊμαλιών, των φλουριών και του ασημοζούναρου που τη στολίζανε. Είχε ξεσταχνάσει η άνοιξη κι οι καρποί της αφθονούσαν στα βοσκοτόπια. Ανηφόριζαν απ' τα ξεχειμαδιά οι βλάχοι να θρέψουν τα κοπάδια τους.

Εκείνη τη χρονιά ενοικιαστής βοσκής των βουνών του Κερασόβου ήταν ο πατέρας της. Κι η Σοφία ροβόλησε στις γιδόστρατες που ακουμπούσε ο ουρανός και σκούπιζαν οι βοριάδες. Γύρω της στεφάνι από χαμηλές βουνοκορφές με αιωνόβια δέντρα που στέλνουν τη γοητεία τους και το θρόϊσμα απ' τους ανέμους σα χάνδι έρωτα να δεθείς μαζί τους. Αναπνέεις αρώματα απ' την τρελή ανθοφόρα βλάστηση και ροδίζει το πρόσωπό σου σε απόχρωση λουλουδιών.

Κοιτάς ψηλά κι η φάτσα του ουρανού, καθαρή στη λάμψη του ήλιου για να ακτινοβολείσαι ζεστά και να χαίρεσαι το χαμόγελο του φεγγαριού, τα αστέρια που σε συνεπαίρνουν σε φαντασιώσεις και οπτασίες. Ακούς το βούϊσμα απ' τα

κρυσταλλένια νερά των λακκωμάτων, που άλλοτε στην οργή και στη μανία τους ξεγύμνωσαν και βάθαιναν τις χαράδρες τους και τρέχεις να πιεις μια γουλιά στη φούχτα, στου πλατάνου τη βρύση, σαν απόλαυση νεραϊδών και χάρη αθανάτων.

Εκστασιάζεσαι απ' το κελάημα των πουλιών, τις συναυλίες των αηδονιών που σμίγουν με τα αχολογήματα των κουδουνιών κι αποχαζεύεις, σαν σε τόπους παραμυθιών. Πριν χορτάσουν τα μάτια σου απ' την ομορφιά της φύσης θαμπώνονται απ' το κάλλος της. Δέος και μαγεία που αιχμαλωτίζεσαι.

Κάτι σαν αόρατο, επουράνιο που της κλέβει την καρδιά. Το πεπρωμένο της να στεριώσει εκεί, να ευτυχήσει με χρυσά δεσμά γάμου και να εκπληρώσει όνειρα των ονείρων. Να δει τις προσπάθειες, τους κόπους, τις θυσίες της σε αξιολόγηση κι αποθησαύριση. Να αναπολεί αγναντεύοντας και να αναστοχάζεται πίκρες και πόνους που σύνθλιψε, οράματα και ιδανικά που ανέστησε, μελλούμενα για άγγιγμα και πραγμάτωση. Ν' αναστοχάζεται το οδοιπορικό της σα συναρπαστική ταινία...

Από ενοικιαστής στου Γιαν' Πασσιάδικου, νύφη και οικοδέσποινα, μητέρα άξιων κληρονόμων του. Απ' το τσαντήρι στο Ριάχοβο, αρχόντισσα στο ιδιαίτερο διαμέρισμα, στην έπαυλη του χωριού τους.

Απ' τη λανάρα του Κερασόβου στη μπουτίκ της «SOFI» Βουλιαγμένης. Απ' την ατέλειωτη άλφα-βήτα της, στην επισημονική καταξίωση και αποκατάσταση των παιδιών τους, στην προσδοκία του καλύτερου αύριο όλων τους... στα όνειρα που έμειναν ανεκπλήρωτα... «Θα ανέβω με τη Ράνια στα Γιάννενα αεροπορικώς και από εκεί θα πάρουμε ταξί για το χωριό.

Ο Μήτσος θα έρθει με τους συμπεθέρους μας. Θα μαζευτούμε όλοι και θα ψήσουμε παρέα. Ελάτε κι εσείς! Θα είναι κι ο Πούλιας κι ο Καμπάς». «Να έρθω με τη Σταυρούλα να σας πάρουμε απ' τα Γιάννενα για να μην ταλαιπωρηθείτε;»-«Όχι, όχι, γιατί θα είναι ταλαιπωρία για εσάς. Θα τηλεφωνηθούμε και θα έρθουμε κι εμείς στο πανηγύρι σας. Το θέλουμε πολύ και τα κανονίσαμε όλα με το Μήτσο...». Είχε ξαναμπεί στο νοσοκομείο και πήγα να τη δω.

Η κουβέντα σφαιρική που πήρε ώρες βολτάροντας και στο διάδρομο. Ήταν Παρασκευή 9 Ιούλη που φεύγοντας εγώ, θα έβγαινε κι αυτή με άδεια. Και ήταν η τελευταία συζήτηση, οι στερνές κουβέντες, το ύστατο αντίο μας μ' αδελφικό σταυροφίλημα. Και ήταν τόσο σίγουρη, με τέτοια αυτοπεποίθηση πως τίποτα δεν θα άλλαζε κι όλα θα πήγαιναν καλά όπως τα είχε σχεδιάσει που πειθόσουν και επαύξηνες την βεβαίωσή της.

Η κάποια παρατηρούμενη εξασθένηση ερμηνεύονταν ως αποτέλεσμα της παρατεταμένης θεραπείας, αλλά οι όποιες ανησυχίες και φόβος εξανεμίσθηκαν τη Δευτέρα 13 του μήνα, με τηλεφώνημα στο Μήτσο και λέγοντας μας πως με νέα θεραπεία που άρχισαν μάλλον πάει καλύτερα.

Κι έτσι εφησυχασμένοι φύγαμε, πεπεισμένοι πως θα ανταμώναμε στα πανηγύρια μας. Και όλα ανατράπηκαν ανεπάντεχα και τραγικά. Φτάνοντας στην Κόνιτσα συγκλονισμένοι μάθαμε πως στο Κεράσοβο είχε χτυπήσει πένθιμα η καμπάνα. Η Σοφία έγειρε με ανακούφιση και ευγνωμοσύνη στην αγκαλιά του Μήτσου και γαλήνια άφησε την πνοή της να φτερουγίσει.

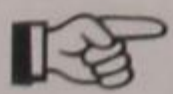
Ροβόλησε στους λειμώνες των αγγέλων. Κρατούσε τα χέρια τους να πάρει δύναμη απ' την αγάπη τους, απ' τη λατρεία των καρδιών τους, απ' την αφοσίωση στους όρκους τους. Δεν πρόλαβε να κλάψει για το άδικο χτύπημα του χάρου και στα βλέφαρα έμειναν τα δάκρυά της που έσβησαν το φως, το μαγνήτη των ματιών της.

Η Αγία Παρασκευή Αθήνας την κοιμήσε στ' απαλά της χώματα κι η Αγία Παρασκευή Κόνιτσας δέχθηκε την ανάπαυση της ψυχής της, στο ετήσιο μνημόσυνο που της έκαναν άντρας και παιδιά της. Όλοι και όλες την τίμησαν ερχόμενοι.

Να είναι ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ!

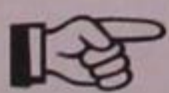
Ενημερώστε μας για κάθε γεγονός που αφορά τη ζωή του χωριού και των συγχωριανών μας.

Οι Κερασοβίτες, -τισσες, περιμένουν απ' το περιοδικό μας να ενημερωθούν.

Να γίνουμε όλοι ανταποκριτές στο περιοδικό μας.

Ιδιαίτερα περιμένουμε από τους νέους μας τις συνεργασίες τους.

Τα Κερασοβιτόπουλα που σπουδάζουν σε Σχολές ΜΜΕ, μπορούν να δουν το περιοδικό μας ως μια ενισχυτική δραστηριότητα στην επιστήμη τους. Θα βοηθηθούν και θα μας βοηθήσουν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Γάμος:

Το ζευγάρι **Θανάσης - Θάλεια Ζήκα** πάντρεψαν την κόρη τους **Χρύσα**, στις 15/1/05, στην εκκλησία της Αγίας Σοφίας Ν. Ψυχικού, με τον καλό της καρδιάς της **Γιώργο**. Παραβρέθηκε πλήθος κόσμου από συγγενείς και φίλους. Ακολούθησε γαμήλιο γλέντι σε κοσμικό κέντρο των Μεσογείων. Ευχόμαστε στο ζευγάρι κάθε ευτυχία και προκοπή.

Γέννηση:

Το ζευγάρι **Λάζαρος - Δήμητρα Β. Παπανικολάου** απόκτησε αγοράκι στις 31/12/04. Ευχόμαστε να τους ζήσει το νεογέννητο, όπως και στους ευτυχείς παπούδες - γιαγιάδες.

Συγχαρητήρια:

- Ο **Νίκος Καρύδης**, γιος των **Γιώργου-Αλίκης** (εγγονός των **Κώστα-Ευδοκίας Γκούτσιου**), τελείωσε τις σπουδές στην Ιταλία και πήρε το πτυχίο του Βιολόγου από το πανεπιστήμιο ΒΙΤΕΡΜΟ της Ρώμης. Θερμά συγχαρητήρια από τον παπ-

πού και γιαγιά, αλλά και από όλους εμάς τους Κερασοβίτες, -τισσες. Ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία στο νέο μας.

- Το Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας, η σύνταξη του περιοδικού μας και όλοι οι συγγενείς και φίλοι, συγχαίρουν θερμά τη μαθήτριά **ΧΡΙΣΤΙΝΑ Γιάννη ΚΟΥΚΟΥΜΗ**, εγγονή του **Χρήστου**, που βραβεύτηκε από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας - Θρησκευμάτων, την Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση Εκπαιδευτικών, Τμήμα Ελλάδος, λόγω της συμμετοχής και της διάκρισής της στον Πανελλαδικό Διαγωνισμό της Ευρωπαϊκής Ημέρας Σχολείων 2004, που είχε ως θέμα: «Γνωρίζοντας την Ευρώπη μέσα από τον πολιτισμό και τον αθλητισμό».

Η βράβευση έγινε στις 17 Δεκεμβρίου 2004 προσωπικά από την Υπουργό Παιδείας κα **Γιαννάκου** (φωτό τελευταία σελίδα). Το παράδειγμα αυτό, της άριστης μαθήτριας είτε να το μιμηθούν - ακολουθήσουν και άλλα Κερασοβιτόπουλα. Είναι οι νέες γενιές των εγγραμμάτων του χωριού μας.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΣΧΟΛΕΣ

Επαναδημοσιεύεται ο πίνακας των επιτυχόντων φοιτητών του χωριού μας, προς γνώση όλων.

-ΧΡΙΣΤΙΝΑ Π. ΚΥΡΙΤΣΗ	ΤΕΙ ΧΑΛΚ. ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ
-ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ Κ. ΠΑΝΤΑΖΗ	ΠΑΝ. ΠΕΙΡΑΙΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝ. ΤΡΑΠ. ΔΙΟΙΚ.
-ΣΚΑΛΩΜΕΝΟΣ Ν. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε.Μ.Π.
-ΓΚΟΥΤΣΙΟΥ Α. ΜΑΡΙΑ ΝΟΜΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ
-ΚΟΥΚΟΥΜΗ Φ. ΠΕΛΑΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΝΟΜΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
-ΨΥΛΛΟΥ Μ. ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΧΗΜΙΚΟ ΑΘΗΝΩΝ
-ΠΕΝΤΑΛΙΟΣ Δ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ
-ΓΑΛΑΝΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΤΕΙ ΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ
-ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΝΑΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤ. ΑΚΑΔ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ
-ΔΕΜΕΡΟΥΤΗ ΜΑΡΙΑ Ε.Μ.Π.
-ΔΕΜΕΡΟΥΤΗ ΑΣΥΛΕΝΑ Μ.Μ.Ε.
-ΔΕΜΕΡΟΥΤΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝ. ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΡΑΠ.

Ένα στερνό αντίο σ' αυτούς που έφυγαν

Επιμέλεια ΤΑΚΗ ΣΑΜΑΡΑ

Σταυρούλα Κώστα Τσούμπανου

Άφησε την τελευταία της πνοή στις 16 του Νοεμβρίου 2004 στο χωριό μας, η **Σταυρούλα Κώστα Τσούμπανου** ετών 89 από γηρατειά, πλήρης ημερών. Η μακαρίτισσα γεννήθηκε, μεγάλωσε και παντρεύτηκε στο χωριό μας τον **Κώστα Τσούμπανο**, ράφτη στο επάγγελμα, αλλά και πρόεδρο του χωριού μας για αρκετά χρόνια τη δεκαετία του 1950.

Η εσωτερική μετανάστευση της δεκαετίας 1950-1970 δεν την επηρέασε καθόλου. Έμεινε στο χωριό μας μαζί με τον άντρα της. Όμως ξενιτεύτηκε στην Αμερική το ζευγάρι αργότερα. Εκεί έμεινε αρκετά χρόνια, εργαζόμενο και συνταξιοδοτήθηκε.

Ως συνταξιούχοι επέστρεψαν στο «νόστιμο ήμαρ», τη γλυκιά μας πατρίδα, το χωριό μας, όπου γνώρισαν το «πρώτο φως» της ζωής και εκεί άφησαν την τελευταία τους πνοή, ταφέντες στα «άγια και δοξασμένα» χώματα του Κερασόβου. Όπως όλοι οι Κερασοβίτες -τισσες, στο διάβα της ζωής τους, είδαν και πέρασαν και υπόφεραν πολλά, όμως τα κατάφεραν, υπερπήδησαν τα δύσκολα εμπόδια και δημιούργησαν αξιοζήλευτη οικογένεια, με παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα.

Ο γράφων δεν ξεχνά τα χρόνια της Γυμνασιακής μας Εκπαίδευσης στην Κόνιτσα, όταν συγκάτοικοι με τον γιο της Μιχάλη, μας έστελνε τρόφιμα με τα φορτηγά αυτοκίνητα που εκτελούσαν γραμμή συγκοινωνίας Κεράσοβο-Κόνιτσα-Κεράσοβο, τη δύσκολη δεκαετία του 1950.

Αν τα πράγματα της τότε εποχής ήταν

πιο ευνοϊκά και η κόρη της η Κλεοπάτρα, άριστη συμμαθήτριά μας και αυτή στο Δημοτικό Σχολείο μας, θα ακολουθούσε και αυτή γυμνασιακές σπουδές, όπως ήταν η μεγάλη της επιθυμία και ίσως η τύχη της να ήταν διαφορετική.

Κυρά Σταυρούλα, εμείς σε ευγνωμονούμε, όπως και όλες τις μάνες του χωριού μας, εσάς τις αφανείς ηρωίδες της ζωής του χωριού μας, αλλά και της γλυκιάς μας πατρίδας, τις λεβεντογέννες Ηπειρώτισσες της Πίνδου και του Γράμμου-Σμόλυγκα, που μας αναθρέψατε με τα νάματα της ελληνοχριστιανικής μόρφωσης.

Αγράμματες μεν, αλλά γενναίες και ατρόμητες στο σώμα και στην ψυχή σας. Οι αγαθές ψυχούλες σας ν' αναπαύονται σε τόπους χλοερούς και δροσερούς. Πρέπει να έφυγες από τη ζωή ευχαριστημένη. Άφησες απογόνους πολλούς.

Αιώνια η μνήμη σου.

Γιώργος Χαραλάμπου Νταγκουβάνος

Πέθανε εδώ στην Αθήνα στις 25/12/04, ο μπάρμπας μας **Γιώργος Χαραλάμπου Νταγκουβάνος** ετών 74 από αρρώστιες της πολυτάραχης ζωής του.

Τον τελευταίο καιρό τον βασάνιζε το στομάχι του. Αυτό μου παραπονιόταν τα καλοκαίρια στο χωριό μας, όπου εκεί στο καφενείο του Κώστα Γκουντούλη, πίναμε τα καφεδάκια μας, κάτω από τη βαθύσκια κληματαριά.

Ο μπάρμπας μας ήταν γιος πολυμελούς Κερασοβίτικης οικογένειας και αδερφός του Βαγγέλη, του γενναίου και ατρόμητου παλικάριού των 22 χρόνων που έλαβε πρωταγωνιστικό μέρος στην

Ένα στερνό αντί σ' αυτούς που έφυγαν

επιχείρηση του Ε.Λ.Α.Σ. το 1944 στο ΧΑΝΙ της Καλλιθέας του Καλπακίου κατά των Γερμανο-ιταλών της φρουράς εκεί, μαζί με τον άλλο, επίσης μακαρίτη, μπάρμπα μας Νίκο Βαγγέλη Νταγκουβάνο, αλλά και αδικοσκοτωμένο αργότερα το 1946, από «αδερφές σφαίρες».

Με τον επάρατο εμφύλιο σπαραγμό, βρέθηκε, όπως και τόσα άλλα Κερασοβίτικα παλικάρια, στην πλευρά του Δ.Σ.Ε. και μετά τη λήξη του στη μακρινή Τασκένδη της Ρωσίας. Επανήλθε στην πατρίδα μας παντρεμένος και με παιδιά-οικογένεια. Δραστήριος και ενεργητικός, δουλευτής μεγάλος, ξανάχτισε τα σπίτια, τόσο στο χωριό μας, όσο και στο χωριό της Ηπειρώτισσας γυναίκας του. Νοικοκύρης άξιος, όπως και σύζυγος και πατέρας.

Το 24ωρο δεν του έφτανε για να δουλεύει. Ίσως η υπερβολή αυτή, να τον εξάντλησε σωματικά και να τον κατέβαλε και ψυχικά. Εμείς μπάρμπα, δεν σε ξεχνούμε, θα σε θυμούμαστε με αγάπη και σεβασμό μεγάλο. Η αγαθή ψυχή σου να αναπαύεται γαλήνια, εκεί όπου βρίσκεται. Αιώνια η μνήμη σου.

**Μάρθα σύζ.
Κώστα Τσιιάτσιου**

Πέθανε στην Αθήνα στις 12 Δεκεμβρίου του 2004 και κηδεύτηκε στο χωριό μας η **Μάρθα**, γυναίκα του **Κώστα Τσιιάτσιου** ετών 77 από μακροχρόνια αρρώστια, που την ταλαιπωρούσε εδώ και κάμποσα χρόνια. Το χωριό μας και το σπίτι της το επισκέπτονταν κάθε καλοκαίρι, πολύ νωρίς μάλιστα, άνοιξη-άνοιξη.

Η μακαρίτισσα Μάρθα, ξανθούλα και όμορφη γυναίκα, ήταν γένος Γιώργου

Κυράτση, κόρη της μπάμπως Κυράτση, αδερφή των μαρτυρήσαντων στη Μαζαρακιά της Θεσπρωτίας, στην κατοχή, αδερφών Αποστόλη και Κώστα, που παντρεύτηκε τον Κώστα Γιώργου Τσιιάτσο, και απέκτησαν πολυμελή οικογένεια.

Τα τελευταία χρόνια παραχείμαζε το αγαπημένο ζευγάρι, εδώ στην Αθήνα, στην Κυψέλη, κοντά στα παιδιά-εγγόνια τους. Η κυρά Μάρθα, έτσι την αποκαλούσε ο γράφων, ήταν γυναίκα ήσυχη, γαλήνια, νοικοκυρά, πολύ εργατική. Δεν λησμονιούνται οι κόποι και τα βάσανά της, όσο και της μακαρίτισσας της μάνας μας Όλγας, όταν νυχτοξημέρωναν να ποτίσουν τα χωράφια τους εκεί στον Άγιο Δημήτρη.

Πάντα αυτά τριγυρίζουν στη μνήμη μου και χιλιοευχαριστώ τον παντοδύναμο Θεό μας που μας χάρισε τέτοιες πανάξιες μανάδες, που τα πάντα έδιναν και τίποτε δεν κρατούσαν για τους εαυτούς τους. Τώρα, που έχουν φύγει από το μάταιο κόσμο, οι αγαθούλες τους ψυχούλες είτε να αναπαύονται σε τόπους χλοερούς και δροσερούς, «ένθα ουκ έστι πόνος, λύπη και στεναγμός, αλλά ζωή αιώνιος».

Αιώνια η μνήμη σου κυρά Μάρθα!

Ευγενία Κώστα Καλύβα

Πέθανε εκεί στη μακρινή χώρα, την Αυστραλία, θετή πατρίδα, η **Ευγενία Κώστα Καλύβα**, στις 17 του Οκτωβρίου του 2004, ενώ η κηδεία της έγινε στις 20 του ιδίου μήνα από τον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου.

Η μακαρίτισσα ήταν μάνα της αγαπητής Σπυριδούλας και Νίκου, που τώρα τελευταία χρόνια έρχονται τακτικά στο

χωριό μας και στο πατρογονικό σπίτι τους που το έχουν ανακαινίσει.

Το Κεράσοβο δεν το ξεχνούν, ούτε το λησμονούν ποτέ. Από εμάς τους χωριανούς τους, ας δεχθούν τα θερμά μας συλλυπητήρια και ο καλός Θεός μας ας αναπαύσει την ψυχούλα της στη χώρα των δικαίων. Τα παρακάτω λόγια, είναι γραμμένα από την ίδια την αγαπημένη της κόρη:

Η κυρία Ευγενία Καλύβα γεννήθηκε το 1918 στην Αγία Παρασκευή (Κεράσοβο) Κονίτσης – Ιωαννίνων – Ηπείρου, κόρη του Νικολάου και της Αγγελικής Πασιά. Μεγάλωσε στο χωριό της και σε ηλικία 22 ετών παντρεύτηκε τον συγχωριανό της Κωνσταντίνο Καλύβα και μαζί του απέκτησε δυο παιδιά, την κόρη της Σπυριδούλα και τον γιο της Νικόλαο.

Η μοίρα όμως δεν της έγγραψε και πολλά καλά για τα πρώτα χρόνια της ζωής ως παντρεμένη.

Όταν έμεινε έγκυος στον γιο της Νικόλαο κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, ο σύζυγός της Κων/νος σκοτώθηκε στον εμφύλιο αυτόν πόλεμο και μόνη πια απέκτησε το γιο της Νικόλαο.

Εργάστηκε σκληρά σαν άνδρας και γυναίκα, μάνα και πατέρα πια στα δυο παιδιά της για να τα μεγαλώσει. Η ζωή της ήταν πια κάτι που δεν μπορεί να γραφτεί σε αυτό το λίγο χαρτάκι...

Αφού μεγάλωσε τα παιδιά της πάντρεψε την κόρη της Σπυριδούλα, η οποία μετανάστευσε οικογενειακώς στην Αυστραλία και από τότε άρχισε πια να ανασαίνει κάπως πιο ελεύθερα και η κ. Ευγενία.

Το 1970 κατόπιν προσκλήσεως της κόρης της ήλθε και εκείνη στη μακρινή Αυστραλία.

Κατόπιν ακολούθησε και ο γιος της Νικόλαος. Έτσι συμμαζεύτηκε εδώ με τα παιδιά της και η ζωή της άλλαξε πια

κυριολεκτικά. Βοήθησε όσο και όπως μπορούσε τα δυο παιδιά της.

Από τα παιδιά της απέκτησε και χάρηκε επτά (7) εγγόνια και δυο δισέγγονα, τα οποία προσπάθησε να μεγαλώσει σύμφωνα με τα ελληνικά ήθη – έθιμα – και παραδόσεις.

Αγάπησε τη θετή της πατρίδα, αλλά πάντα ο νους της ήταν στον τόπο εκείνον που γεννήθηκε. Για τον λόγο αυτό πήγε πολλές φορές στην πατρίδα της, αλλά την τελευταία φορά το 2001 ήταν η επιθυμία της, την οποία εκπληρώσαν τα παιδιά της πηγαίνοντας και οι τρεις στο χωριό τους, ίσως διότι είχε αρχίσει πια να καταλαβαίνει ότι έρχονται δύσκολα χρόνια λόγω των γηρατειών και της ασθένειας της.

Επιστρέφοντας έμεινε στο σπίτι της κόρης της μέχρι τις τελευταίες ημέρες της και αφού πια δεν υπήρχε περιθώριο μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο και σε λίγες ημέρες άφησε την τελευταία της πνοή.

Ας ευχηθούμε όλοι μαζί εδώ να είναι πανάλαφρο το χώμα που θα την σκεπάσει.

Αιωνία σου η μνήμη λεβέντισσα Κερασοβίτισσα!

Η κόρη σου Σπυριδούλα

Αλέξανδρος (Αλέκος) Ιωάννου Γελαδάρης

Πέθανε στο Μαρκόπουλο Αττικής στις 4 Φεβρουαρίου του 2005, από ανακοπή καρδιάς, ο **Αλέξανδρος (Αλέκος) Ιωάννου Γελαδάρης** ετών 75. Η εξόδιος ακολουθία και η κηδεία του έγινε εκεί στο Μαρκόπουλο και όχι στο χωριό μας, προφανώς λόγω της κακοκαιρίας.

Ο μακαρίτης Αλέκος ήταν ο πρώτος γιος της πολύτεκνης οικογένειας του Γιάννη Γελαδάρη. Γεννήθηκε, μεγάλωσε, αντρειώθηκε στο χωριό μας και εκεί

παντρεύτηκε και απέκτησε τρία κορίτσια, ήδη παντρεμένα με οικογένειες και παιδιά-εγγόνια. Ήταν και αυτός επαγγελματίας χτίστης πέτρας, όπως όλοι οι χωριανοί μας. Έχει ταξιδέψει σχεδόν σε όλη τη Δυτική και Κεντρική Ελλάδα, λόγω του επαγγέλματός του. Όμως παρέμεινε Κερασοβίτης για πάντα. Η εσωτερική μετανάστευση δεν τον επηρέασε, δεν εγκαταστάθηκε μόνιμα σε καμιά πόλη.

Τα παιδιά του βέβαια ακολούθησαν τους άντρες τους και εγκαταστάθηκαν σε άλλες πόλεις της χώρας μας. Τα τελευταία χρόνια και κυρίως τον χειμώνα επισκεπτόταν την κόρη του εδώ στο Μαρκόπουλο Αττικής, όπου ξεχειμώνιαζε. Έτσι έγινε και φέτος. Όμως η ζηλόφθονη μοίρα του, που αυτή γνέθει και ξεγνέθει το νήμα της ζωής μας, άλλα πρόσταξε γι' αυτόν.

Αγαπητέ Αλέκο, υπήρξες αγαπημένος σύζυγος-σύντροφος, άξιος στοργικός πατέρας. Ο ξαφνικός σου θάνατος, μας άφησε όλους άφωνους και πολύ θλιμμένους. Δεν επιδίωκες τον θόρυβο, την επίδειξη, την εμφάνιση. Αγαπούσες εξ ίσου όλο τον κόσμο, αλλά ούτε και ένα άσχημο λόγο δεν απηύθυνες σ' οποιονδήποτε που άδικα σε πείραξε. Έδινες τόπο στην οργή, έτσι σε γνώριζε ο γράφων. Τηρούσε και υπηρετούσες πιστά τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη και κυρίως από τη θέση του Εκκλησιαστικού Επιτρόπου της Ενορίας μας στο χωριό μας.

Συλλυπούμαι βαθιά και εύχομαι ο Θεός μας, την μεν ψυχή σου να κατατάξει μεταξύ των δικαίων του, στους δε δικούς σου, γυναίκα, παιδιά, εγγόνια, αδέρφια και λοιπούς συγγενείς, να τους δίνει δύναμη, ώστε το βαρύ πένθος του πόνου να είναι, το δυνατόν, ελαφρύτερο. Αιώνια η μνήμη σου αγαπητέ «άγιε επίτροπε», όπως σε αποκαλούσα.

Απόστολος Χρήστου Παναγιώτου

Πέθανε στο χωριό μας, στις 4 Φεβρουαρίου 2005 και ο **Απόστολος Χρήστου Παναγιώτου**, ετών 77 λόγω μακροχρόνιας αρρώστιας.

Χρόνια πολλά υπέφερε, όμως η αγαπημένη του γυναίκα και τα παιδιά του, του συμπαραστάθηκαν με το παραπάνω. Είναι άξιος επαίνων και θαυμασμού. Η οικογένεια δεμένη και στις χαρές και στις λύπες της ζωής, που αυτές είναι και οι περισσότερες.

Ο μακαρίτης γεννήθηκε, μεγάλωσε, αντρειώθηκε και παντρεύτηκε στο χωριό μας. Χτίστης στο επάγγελμα. Έχει ταξιδέψει σε όλη τη χώρα μας. Τελικά εγκαταστάθηκε μόνιμα εδώ στην Αττική, όπως σχεδόν όλοι οι χωριανοί μας. Τα τελευταία χρόνια και ύστερα από τη βαριά του αρρώστια, ξαναπήγε στο χωριό μας. Εκεί στο πατρικό του σπίτι, στη γειτονιά των Παναγιώταινων, στον Άγιο Σπυρίδωνα, όπου και άφησε την τελευταία του πνοή. Ήταν Κερασοβίτης και παρέμεινε Κερασοβίτης.

Στα νιάτα σου, τη δεκαετία του 1950, σε θυμούμαι σαν πολύ εύθυμο παλικάρι και γλεντζέ άνθρωπο. Υπήρξες αγαπημένος σύζυγος-σύντροφος, τίμιος, άξιος και στοργικός πατέρας. Δέχτηκες πολλές μπόρες στη ζωή σου, όμως δεν γονάτισες. Υπέφερες, αλλά η υπομονή σου ήταν μεγάλη και η καρτερία σου αφάνταστη. Τις τελευταίες δύσκολες ώρες της ζωής σου, τις αντιμετώπισες γενναία, για να μη στεναχωρήσεις κανένα.

Θερμά συλλυπητήρια, στη γυναίκα σου, στα παιδιά σου, στα εγγόνια, στα αδέρφια σου. Αιώνια η μνήμη σου.

(Συνέχεια στο επόμενο)

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ & ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Τέλλη Βασιλική 70 Ε	Νάκου Αγαθή του Μιλτιάδη 20
Παπαγιάννη Ρόζμαρη – Κατσιμπέρη 20	Κότινα Κατίνα 20
Κουκούμης Ιωάννης του Σπυριδώνα 20	Κότινα Αρετή 20
Μπούρης Κων/νος 10	Πανάγιω Εξάρχου Τασούλα 10
Κόντες Λεωνίδας 10	Αγγελική Δημ. Γελαδάρη 25
Βαρθολομαίος Ιωάννης 10	Όλγα Γελαδάρη Τέλλη 25
Πασσιά Αγαθή 10	Νταγκουβάνου Ελένη του Μιλτιάδη 70
Βαΐλα Αγαθή 10	Εις μνήμη της κόρης της Ευαγγελίτσας
Πανταζής Κων/νος του Σπύρου 15	Νταγκουβάνος Μιλτιάδης 20
Τζίνας Ευάγγελος του Αποστ. 15	Χαρισιάδης Γεώργιος 40
Τζίνας Απόστολος του Εθαγγ. 15	Φωτεινή Κοταδήμου Βαΐλα 60
Μπούρλος Παναγιώτης του Κων/νου 15	Εις μνήμη Αχιλλέα Κοταδήμου και
Πανταζή Πολυξένη του Σπύρου 15	Χρυσούλας Κουκούμη
Παπανικολάου Κων/νος του Χρήστου 20	Μάνεκας Γεώργιος 50
Νταγκοβάνος Ηλίας 10	Σελσιώτης Προκόπης 10
Τζίνας Κων/νος του Ευαγγέλου 20	Τσαρμπάρης Ιωάννης (Ρίτα Παπαν.) 50
Νάκος Παύλος του Μιλτιάδη 50	Νάκος Πausανίας 20
Τσιάτσιος Ευάγγελος 20	Εξάρχου Ζαχαρίας 20
Πασσιάς Δημήτριος του Ιωάννου 20	Στέλα Νταγκουβάνου του Νικολάου 50
Πασσιάς Σπύρος του Ιωάννου 25	Γκούτσιος Κων/νος του Αργυρίου 20
Πασσιά Ιωάννα του Σπύρου 25	Νάκος Κων/νος του Νικολάου 20
Σούλα Γελαδάρη – Βλιώρα 50	Σελτσιώτη Ιφιγένεια του Γεωργίου 15
Εις μνήμη του πατρός της Αλέκου	Αποστόλου Απόστολος 50
Παπανικολάου Αλέκος 20	Σιάφης Δημήτριος 15
Νάκος Ανδρέας 15	Κουκούμης Λάζαρος 20
Σαμαράς Δημήτριος του Ανδρέα 40	Φακατσίνας Γεώργιος 5
Τζίνα Σπυριδούλα 50	Ζούκα Κασσιανή 10
Εις μνήμη του συζύγου της Νικολάου	Τζίνας Απόστολος του Νικηφόρου 100
Βλιώρας Χρήστος 30	Κοταδήμος Μιλτιάδης 20
Χαρίσης Μιχαήλ 30	Αρετή Νίτσα 20
Ζήκας Αντώνιος του Ιωάννου 20	Γελαδάρης Ιωάννης του Ηλία 50
Εξάρχου Κώστας Αριστ. 10	Βαΐλα Αναγνωστοπούλου Ανδρομάχη 10
Τζίνας Ανδρέας 50	Βαΐλα Λάβδα Βασιλική 50
Τέλλης (Τάκης) Χρήστος 20	Πλεσίτης Λάμπρος 10
Θεοδώσης Νταγκοβάνος 10	Σαμαράς Πέτρος 25

ΘΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ

Ξανάνιωμα (ανανέωση *Rejuvenation*) του δέρματος της ράχως των χειρών με κρυοθεραπεία (*Cryosurgery*)

Γράφει ο Dr. ΚΩΝ. Β. ΝΟΥΤΣΗΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
I. FELLOW TULANE UNIVERSITY NEW ORLEANS, LA, USA
ΑΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»

Τα χέρια αποτελούν τον καθρέπτη για την ηλικία μας, πιο πολύ και από το πρόσωπο. Ίσως επειδή φροντίζουμε με επιμέλεια το πρόσωπο και λιγότερο τα χέρια.

Η φροντίδα των χειρών θα πρέπει να περιλαμβάνεται σε κάθε ολοκληρωμένο αντι-γηραντικό πρόγραμμα και πρόγραμμα ανανέωσης του δέρματος.

Κατά την έξοδο στο ύπαιθρο θα πρέπει να χρησιμοποιούμε αντηλιακές κρέμες όχι μόνο στο πρόσωπο, αλλά και στα χέρια.

Κρέμες με οξέα (α-υδροξυ-οξέα, ΑΗΑ), κρέμες με βιταμίνη C και αντιοξειδωτικές κρέμες, σε συνδυασμό με χημικά peels και microdermabrasion μειώνουν τις λεπτές ρυτίδες, αυξάνουν την ελαστικότητα και ελαττώνουν την τραχύτητα του δέρματος της ράχως των χειρών, που προκαλούνται από την φωτογήρανση.

Μακρότερης διάρκειας ξανάνιωμα του δέρματος της ράχως των χειρών επιτυγχάνεται με lasers για την εξάλειψη των εφηλίδων και λιποπρόσθεση για να βελτιώσουμε την απώλεια λίπους με την πάροδο της ηλικίας.

Πολλά άτομα έχουν στη ράχη των χειρών όχι μόνο εφηλίδες αλλά και σμηγματορροϊκές υπερκερατώσεις. Τα lasers συχνά δεν αφαιρούν τις σμηγματορροϊκές υπερκερατώσεις καθιστώντας ατελή την ανανέωση του δέρματος, παρά το υψηλό κόστος.

Στο ξανάνιωμα του δέρματος των χειρών η κρυοθεραπεία με υγρό άζωτο προσφέρει περισσότερο ικανοποιητικά και με μακρά διάρκεια αποτελέσματα.

Χρησιμοποιούμε με μεγάλη επιτυχία ήπια κρυοθεραπεία βραχείας διάρκειας (μερικών

δευτερολέπτων) σε συνεδρίες ανά 6 εβδομάδες. Συνήθως γίνεται ένας κύκλος ψύξης – απόψυξης και η κρυοθεραπεία φθάνει μέχρι την περιφέρεια των βλαβών. Μεγάλου πάχους σμηγματορροϊκές υπερκερατώσεις απαιτούν κρυοθεραπεία με 3-4 κύκλους ψύξης – απόψυξης ανά συνεδρία, ενώ οι εφηλίδες απαιτούν ένα μόνο κύκλο.

Μετά την κρυοθεραπεία δημιουργείται κοκκινίλα (ερύθημα) που εξελίσσεται σε φυσαλίδα και ακολούθως σε εφελκίδα (κρούστα, κακάδι), που πέφτει από μόνη της σε 10-14 ημέρες.

Οι ασθενείς μετά την κρυοθεραπεία μπορούν να πλένουν τα χέρια τους με σκέτο νερό της βρύσης και να τα στεγνώσουν απαλά, χωρίς να είναι απαραίτητη η χρήση αντιβιοτικών και φαρμακευτικών σαπουνιών.

Συνιστάται στους ασθενείς η επάλειψη των βλαβών με κρέμα ήπιου κορτικοειδούς Lomesone cream, Rettavate cream, Synalar Simple cream για 2 εβδομάδες. Η κρέμα αυτή ελαττώνει την μεταφλεγμονώδη υπέρχρωση. Ένα μήνα μετά την κρυοθεραπεία ουσιαστικά όλες οι εφηλίδες και οι μικρού πάχους σμηγματορροϊκές υπερκερατώσεις έχουν εξαφανισθεί και παρατηρείται μόνο ένα ελαφρό ερύθημα.

Η θεραπεία αυτή είναι καλώς ανεκτή από τους ασθενείς, προκαλεί ελάχιστο πόνο και απαιτεί μικρή φροντίδα μετά την κρυοθεραπεία.

Η ικανοποίηση των ασθενών μετά την κρυοθεραπεία είναι εξ ίσου καλή, όπως και με τη θεραπεία laser.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Αρχαιρεσίες διεξήχθησαν στην Αδελφότητα Ιωαννίνων στις 22 Δεκεμβρίου. Εκλέχθηκε νέο Διοικητικό Συμβούλιο για τα επόμενα 4 χρόνια:

Πρόεδρος	Δημήτριος Ζήκας
Αντιπρόεδρος	Χρήστος Τέλλης
Γραμματέας	Αγορούλα Μακρυγιάννη - Γιώτη
Ταμίας	Ελπίδα Κωτούλα
Δημοσίων Σχέσεων	Ανδρέας Κυρίτσης

Ο ετήσιος χορός και η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας της Αδελφότητας Ιωαννίνων

Στις 12 Φεβρουαρίου 2005 διεξήχθη ο ετήσιος χορός και η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας της Αδελφότητας Ιωαννίνων «Ο ΣΜΟΛΙΚΑΣ», κάτω από το βαρύ πένθος που χτύπησε τον τελευταίο καιρό το χωριό μας, αφού έφυγαν από τη ζωή αγαπημένα μας πρόσωπα. Είχε προγραμματιστεί και δεν μπορούσε να αναβληθεί η εκδήλωση.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί τα μέλη της Αδελφότητας, τους φίλους μας, που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας. Ευχαριστεί ιδιαίτερα τις νύφες μας, τους γαμπρούς μας που πάντοτε είναι μαζί μας. Έγινε ένα καλό γλέντι μέχρι το πρωί. Το κέφι το έδωσαν τα όργανα, τα παιδιά από τη Βούρμπιανη με τρία κλαρίνα, με τα γνωστά τραγούδια από το χωριό μας.

Τυχερή της βραδιάς ήταν η **Αθηνά Χαρίση σύζυγος Μιχάλη**, που πέτυχε το φλουρί, το οποίο συνοδεύονταν με ένα χρηματικό ποσό που χάρισε στην Αδελφότητα και την ευχαριστούμε. Της ευχόμαστε κάθε υγεία και ευτυχία. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν, ο κ. Νομάρχης και ο βουλευτής κ. Φούσας, τους οποίους ο πρόεδρος και το Δ.Σ. τους

καλωσόρισαν και κατά την προσφώνηση ο πρόεδρος υπενθύμισε για την αδικία που υπέστη το χωριό μας με το νόμο «Καποδίστρια» και την προσπάθεια που κάνουμε να παραμείνουμε Κοινότητα. Στην τοποθέτησή τους υποσχέθηκαν πως γνωρίζουν τα προβλήματα του χωριού μας και θα κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για την επίλυση των προβλημάτων.

Για το Δ.Σ.

Ο πρόεδρος Ζήκας Δημήτριος

«Άκουσε το αυτί μου να ψιθυρίζεται στο χωριό μας πως κάποιος υπάλληλος όχι Κερασοβίτης, εκμεταλλευόμενος την αγνότητα των γερόντων, τη γνωριμία μαζί τους πολλών ετών, τους έτρωγε λεφτά. Αν θέλουν ας μας το κάνουν γνωστό για τα περαιτέρω.»

Η Αδελφότητα βράβευσε τον Τσιαντή Δημήτριο του Κων/νου και της Ερμιόνης Παναγιώτου, που πέρασε στη Σχολή των ΤΕΙ/Τεχνολογίας και Περιβάλλοντος Κοζάνης.

Το μεγαλύτερο Εθνικό Πάρκο στη Βόρεια Πίνδο

Περιοχή 2.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων, μέσα και η περιοχή του Σμόλυγκα, κηρύχθηκε ήδη προστατευόμενη με Κοινή Υπουργική Απόφαση (Κ.Υ.Α.), η οποία ήδη υπογράφηκε, και θεσμοθετήθηκε έτσι το Εθνικό Πάρκο Βόρειας Πίνδου, που βρίσκεται ανάμεσα στην Ήπειρο και στη Δυτική Μακεδονία και αποτελεί τη μεγαλύτερη προστατευόμενη περιοχή της χώρας μας.

Με την απόφαση αυτή οριοθετούνται δύο ζώνες προστασίας μέσα στο Πάρκο και μία περιφερειακή ρυθμιστική ζώνη, με στόχο τη διασφάλιση της βιωσιμότητας των φυσικών πόρων της περιοχής.

Μέσα στο τεράστιο Εθνικό Πάρκο της Βόρειας Πίνδου, περιλαμβάνονται δύο παρθένοι εθνικοί δρυμοί, της Πίνδου και του Βίκου - Αώου, σπάνια οικοσυστήματα που χρειάζονται προστασία, ενώ η περιοχή είναι γεμάτη από μνημεία πολιτιστικής κληρονομιάς.

Παράλληλα, δεν πρέπει να ξεχνούμε πως ο τόπος αυτός είναι πλούσιος σε υδάτινους πόρους. Από εδώ πηγάζουν ο Αώος, ο Βοϊδομάτης, ο Σαραντάπορος, ο Βενέτικος.

Δραστηριότητες των κατοίκων της περιοχής, όπως η γεωργία, η κτηνοτροφία και η δασοκομία, δεν θίγονται, ενώ ενισχύονται ο αγροτουρισμός και οι ήπιες επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Με την απόφαση αυτή προωθούνται τα μικρά τουριστικά καταλύματα, τα ορειβατικά καταφύγια, τα τοπικά προϊόντα και γενικά ό,τι έχει σχέση με τον σεβασμό του περιβάλλοντος.

Είναι γνωστό, εξάλλου, πως η Ήπειρος και η Δυτική Μακεδονία είναι οι ολιγότερο αναπτυγμένες περιοχές της χώρας μας. Έτσι οι ρυθμίσεις που αφορούν το Εθνικό Πάρκο, σε συνδυασμό με σειρά μέτρων που ευνοούν την επιχειρηματική δραστηριότητα, θέτουν τις βάσεις για την ολο-

κληρωμένη προστασία και ανάδειξη της περιοχής μας.

«Το νερό μπήκε στο αυλάκι» και τα 80.000.000 ευρώ στον προϋπολογισμό για το σημαντικό αυτό έργο, έχουν χρονικό ορίζοντα υλοποίησης τα 5 χρόνια, δηλαδή το 2009.

Ήδη, τα έργα βελτίωσης των υποδομών οδοποιίας στο νομό μας, στο τμήμα δηλαδή που αναλογεί το Εθνικό Πάρκο, έχουν προϋπολογισμό 67.000.000 ευρώ. Πρώτο απ' όλα τα έργα είναι αυτό της βελτίωσης και ασφαλτόστρωσης του δρόμου Φούρκας - Σαμαρίνας (6.000.000 ευρώ).

Επάνω σε αυτό το τελευταίο. Εμείς οι Κερασοβίτες και Πουρνιώτες έχουμε να προσθέσουμε, να προτείνουμε προς τις αρμόδιες υπηρεσίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων, πως αν δεν γίνει ταυτόχρονα και η βελτίωση του δρόμου (10 χλμ.) από διασταύρωση εθνικής οδού (Μπέλες) μέχρι Αγία Παρασκευή (Κεράσοβο), που σήμερα βρίσκεται σε άθλια κατάσταση και δεν ενταχθεί στο πρόγραμμα, πώς θα μπορέσει ο επιχειρηματίας, ο έμπορος, ο επισκέπτης, ο τουρίστας, να φθάσει στη Φούρκα - Σαμαρίνα, αφού είναι υποχρεωμένος - εξαναγκασμένος να διέλθει αυτά τα 10 χλμ. άθλια και ασυντήρητα δημόσιου δρόμου, όταν κινδυνεύει άμεσα η ζωή του, πρωτίστως, και ύστερα τα προϊόντα του; Το κομμάτι του δημόσιου αυτού δρόμου από τη διασταύρωση εθνικής οδού Κόνιτσας - Κοζάνης (Μπέλες) μέχρι Σαμαρίνα είναι περίπου 25-30 χλμ. Πρέπει να βελτιωθεί και ασφαλτοστρωθεί ως ενιαίο τμήμα, παρέχον ασφάλεια και άνεση.

Περιμένουμε μια πειστική απάντηση από τον δραστήριο όντως Νομάρχη μας κ. Αλέκο Καχριμάνη, που γνωρίζει πολύ καλά τα μέρη μας, αφού ο πατέρας του εργάζονταν στα δάση του χωριού μας για πολλά χρόνια. Περιμένουμε...

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ

«ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ»

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ

ΤΗΛ.: 26550 - 24215

«ΕΠΙΠΛΑ ΑΡΜΟΝΙΑ»

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΝΙΚΟΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Λένορμαν 166, Αθήνα

(Έναντι Super Market Γαλαξίας)

Τηλ.: 210 - 51.54.224 / 6944 - 332.765

6932 - 649.318

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΣΟΥΚΑΣΕΠΙΠΛΑ **UNIQUE**

21ο χλμ. Λεωφόρου Μαραθώνος

190 09 Πικέρμι Αττικής

Τηλ.: 210 - 60.39.635, 60.39.636

Fax: 210 - 60.39.694

<http://www.dataunion.gr/clientrs/unique>**ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ**

DEUTSCHES SPRACHINSTITUT

EULENSPIEGEL

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ

Διεύθυνση: ΓΚΟΝΤΟΥ ΜΑΡΙΑ

Πτυχιούχος Γερμανικής Φιλολογίας

Πανεπιστημίου Αθηνών

Φιλοκτήτου 96 - ΙΛΙΟΝ

Τηλ./Fax: 210 - 26.28.091, 25.86.298

ΝΤΑΚΟΒΑΝΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΤΕΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

Αναλαμβάνω

Φορολογικές Δηλώσεις, Βιβλία Εσόδων -

Εξόδων - Α.Π.Δ. (Οικονομικά Ένσημα)

Τηλ.: 210 - 86.22.211, 6978 - 896.021

ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΠΑΣΙΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ελπίδος 7 - Εμπορικό Κέντρο «Ηλιοτρόπιο»

Δέχεται: 9-12.30 π.μ. & 5.30-9.30 μ.μ

Τηλ. Ιατρείου: 210 - 60.81.758

Οικίας: 210 - 60.02.264

ΑΝΘΗ - ΦΥΤΑ**ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ**

Καρτερίας 22 - Άνω Κυψέλη, Αθήνα

Τηλ.: 210 - 86.28.224

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΑΔΕΙΕΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ - ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ι. ΒΙΤΤΩΡΑΤΟΥ - ΣΚΑΛΩΜΕΝΟΥ**ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.**

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΝ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΤΟΥ 4

ΑΧΑΡΝΑΙ - ΤΗΛ.: 210 - 24.45.870

ΟΙΚΙΑ: ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 17, ΙΛΙΟΝ

ΤΗΛ.: 210 - 26.26.817, 6977 - 234.329

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Χίου 14 - Περιστέρι, τηλ.: 210 - 57.39.804

Λ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΓΕΝΕΙΑΤΑΚΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Παναγή Τσαλδάρη & Ζήνωνος 1 - Περιστέρι

Τηλ. Ιατρείου: 210 - 57.42.295, 6973 - 029.101

**ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΕΙΤΕ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ - ΘΑ ΣΑΣ ΔΟΥΝ ΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΑΣ
ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΛΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΦΕΡΟΝ - ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ
ΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ**

**Βράβευση της μαθήτριας Χριστίνας Γιάννη Κουκούμη
τον Δεκέμβριο του 2004.**

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑΘ
Αριθμός Άδειας:
3712

**ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 3655 ΚΕΜΠΑΘ
ΚΩΔΙΚΟΣ 3586**